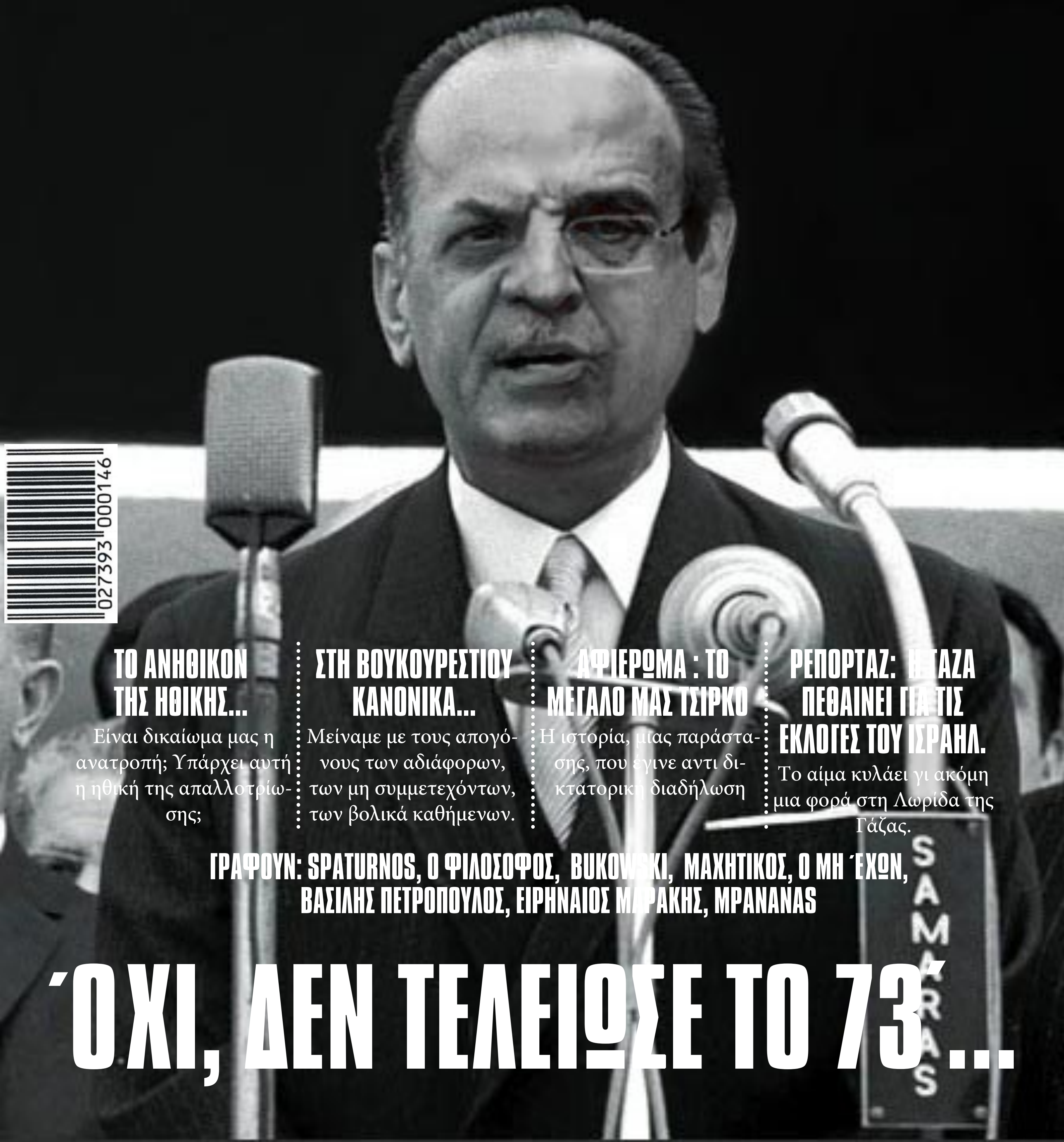
Τεύχος
#19

18 Νοεμβρίου 2012

BABUSHKA

ΤΟ ΑΝΗΘΙΚΟΝ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ...

Είναι δικαίωμα μας η ανατροπή; Υπάρχει αυτή η ηθική της απαλλοτρίωσης;

ΣΤΗ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ ΚΑΝΟΝΙΚΑ...

Μείναμε με τους απογόνους των αδιάφορων, των μη συμμετεχόντων, των βολικά καθήμενων.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ : ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΤΣΙΡΚΟ

Η ιστορία, μιας παράστασης, που έγινε αντι δικτατορική διαδήλωση

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Η ΓΑΖΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ.

Το αίμα κυλάει γι ακόμη μια φορά στη Λωρίδα της Γάζας.

ΓΡΑΦΟΥΝ: SPATURNOS, Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, BUKOWSKI, ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΗ ΈΧΩΝ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΜΑΡΑΚΗΣ, ΜΡΑΝΑΝΑΣ

΄ΟΧΙ, ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ 73΄...

ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ
25-11
BABUSHKA.GR

Η ΧΟΥΝΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ 73΄

"Η ΤΕΡΑΤΟΓΕΝΕΝΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ..."

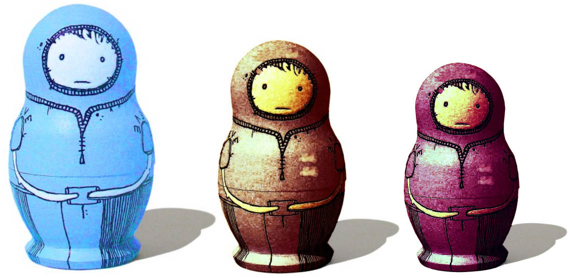

ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ :

ο φιλόσοφος, Spatournos, μαχητικός, Παναγιώτης Μαυροειδής, Ειρηναίος Μαράκης, Σκληρο-πυρηνικός φυσικός, Βασίλης Πετρόπουλος, Χωροχρονικός, ΟυΤοΠιΚοΣ, Ανθρωποφάγος, το Βυτίο, Η Μπanana, Plitsman, Dr.Oou, Momentum, Ο μη έχων.

BABUSHKA.GR / ΕΒΔΟΜΑΔΙΕΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΟ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

babushkagr@hotmail.gr
Babushka
@Babushkagr
Babushka.gr

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΑ...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

BABUSHKA.GR #19,
18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΨΩΜΙ-
ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Η ΧΟΥΝΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ '73
ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΤΗΝ ΚΗΔΕΨΟΥΜΕ, ΣΕ ΤΟΥΤΗ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ !!!

Τσι Τάτα...

Χούντα

Φύγε για το Τέξας!

Σύνθημα στο Πολυτεχνείο.

Στις 14 Νοεμβρίου 1973 φοιτητές του Πολυτεχνείου αποφάσισαν αποχή από τα μαθήματα και άρχισαν διαδηλώσεις εναντίον του στρατιωτικού καθεστώτος. Καθώς οι αρχές παρακολουθούσαν αμέτοχες, οι φοιτητές που αυτοαποκαλούνταν «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι», οχυρώθηκαν μέσα στο κτίριο της σχολής επί της οδού Πατησίων και ξεκίνησαν τη λειτουργία του ανεξάρτητου ραδιοφωνικού σταθμού του Πολυτεχνείου.

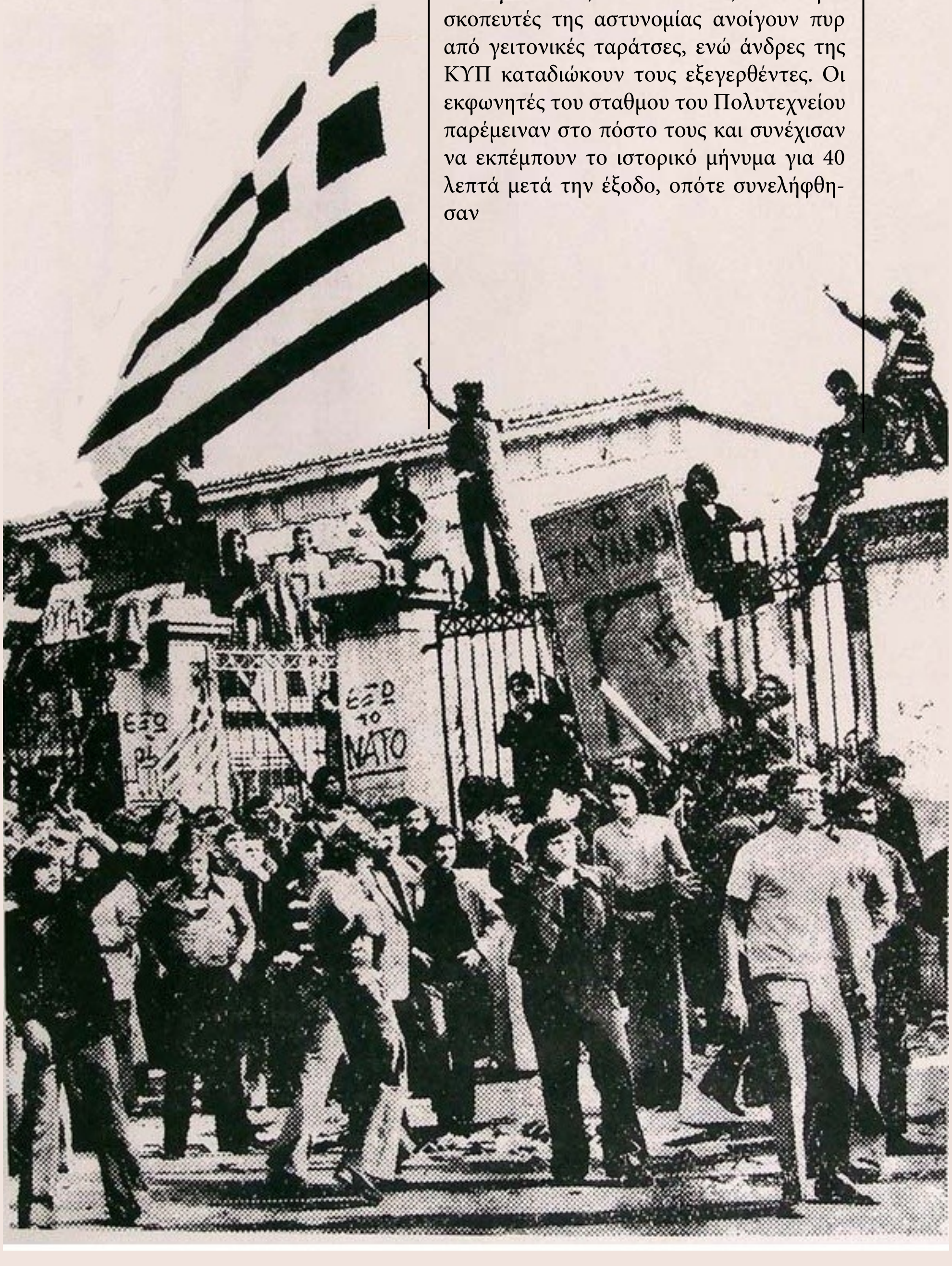
Ο πομπός κατασκευάστηκε μέσα σε λίγες ώρες στα εργαστήρια της σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών από τον Γιώργο Κυρλάκη. Το, πλέον ιστορικό, μήνυμά τους ήταν:

«Εδώ Πολυτεχνείο! Λαέ της Ελλάδας το Πολυτεχνείο είναι σημαιοφόρος του αγώνα μας, του αγώνα σας, του κοινού αγώνα μας ενάντια στη δικτατορία και για την Δημοκρατία». Εκφωνητές του σταθμού ήταν η Μαρία Δαμανάκη, ο Δημήτρης Παπαχρήστος και ο Μίλτος Χαραλαμπίδης.

Στις 3 π.μ. της 17ης Νοεμβρίου αποφασίζεται από την μεταβατική κυβέρνηση η επέμβαση του στρατού και ένα από τα τρία άρματα μάχης που είχαν παραταχθεί έξω από τη σχολή, γκρεμίζει την κεντρική πύλη. Όπως φαίνεται και στο ιστορικό φιλμ που τράβηξε παράνομα Ολλανδός δημοσιογράφος, το άρμα μάχης AMX 30 έριξε την σιδερένια πύλη τη στιγμή που επάνω βρίσκονταν ακόμα φοιτητές. Ο σταθμός του Πολυτεχνείου έκανε εκκλήσεις στους στρατιώτες να αψηφήσουν τις εντολές των ανωτέρων τους και στη συνέχεια ο εκφωνητής απήγγειλε τον Ελληνικό Εθνικό Ύμνο. Η μετάδοση συνεχίστηκε ακόμα και μετά την είσοδο του άρματος στον χώρο της σχολής. Οι φοιτητές που είχαν παραμείνει στο Πολυτεχνείο, μαζεύτηκαν στο κεντρικό προαύλιο, ψάλλοντας τον εθνικό ύμνο. Η πτώση της πύλης ακολουθήθηκε από την είσοδο μιας μονάδας ενόπλων στρατιωτών των ΛΟΚ που οδήγησαν τους φοιτητές, έξω από το Πολυτεχνείο, μέσω της πύλης της οδού Στουρνάρα.

«Εδώ Πολυτεχνείο, εδώ Πολυτεχνείο...»

Οι αστυνομικές δυνάμεις που περιμένουν στα δυο πεζοδρόμια της Στουρνάρα επιτίθενται στους φοιτητές, Πολλοί φοιτητές βρίσκουν καταφύγιο σε γειτονικές πολυκατοικίες. Ελεύθεροι σκοπευτές της αστυνομίας ανοίγουν πυρ από γειτονικές ταράτσες, ενώ άνδρες της ΚΥΠ καταδιώκουν τους εξεγερθέντες. Οι εκφωνητές του σταθμου του Πολυτεχνείου παρέμειναν στο πόστο τους και συνέχισαν να εκπέμπουν το ιστορικό μήνυμα για 40 λεπτά μετά την έξοδο, οπότε συνελήφθησαν

Όχι βέβαια

ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙΣ ΚΑΘΕ ΣΟΥ ΦΡΑΣΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ; ΕΣΥ ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΑΝ ΣΟΥ ΠΩ ΞΕΚΑΘΑΡΑ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΠΟΔΕΚΤΟ ΘΑ ΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΣΤΟΜΦΟ. «ΟΧΙ ΒΕΒΑΙΑ»; ΑΝ ΣΟΥ ΠΩ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΡΟΥΚΕΤΕΣ, ΕΣΥ ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΣ «ΟΧΙ ΒΕΒΑΙΑ»; ΑΝ ΣΟΥ ΠΩ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΕΣΥ ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΣ «ΟΧΙ ΒΕΒΑΙΑ»;

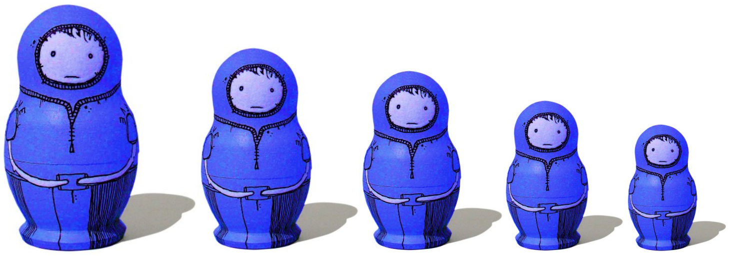

Γράφει ο **Spatournos**

Τι όχι βέβαια ρε άνθρωπε, αφού κάθε μέρα λες «φυσικά ναι»! Σοβαρά τώρα, πες μου ειλικρινά βλέποντας τα πάντα γύρω σου δεν τα αντιμετωπίζεις όλα με την ίδια απάθεια; Θέλω να σου πω ότι για εσένα εγώ πιστεύω ότι, τον αποτρόπαιο και δολοφονικό πόλεμο που διεξάγει το Ισραήλ εναντίον παιδιών και αμάχων των αντιμετωπίζεις με την ίδια απάθεια που αντιμετωπίζεις και τα μνημόνια, την εξαθλίωση και την υποτέλεια τα οποία και αυτά οδήγησαν σε πολλές εκατοντάδες νεκρούς! Δηλαδή θέλω να πω πως καταρχήν δεν μπορείς να ξεχωρίσεις την αμεσότητα το ενός έναντι του άλλου. Δεν μπορείς να νιώσεις υπεύθυνους για την ανατροπή όλων αυτών ούτε μια στιγμή. Γιατί; Τι τρέχει πια με εσένα; Δεν γίνεται να απουσιάζεις από όλα. Δεν γίνεται όλοι να περιμένουν εσένα να βγεις έξω από το σπίτι και εσύ να έχεις πάρει αγκαλιά την Τρέμη με τον Πρεντεντέρη και να έχεις και παράλληλη σχέση με τον Ευαγγελάτο, και κρυφά να μου πετάς το «μια χούντα θα μας σώσει» ή το άλλο « η χούντα έκανε έργα». Ρε παιδάκι μου δεν θέλω να σε πληγώσω άλλωστε δεν είμαι και σε θέση να το κάνω, αλλά με αυτές σου τις απόψεις και την στάση σου πρέπει να σου πω ότι δεν είσαι μόνος σου έχεις μεγάλο μέρος της κοινωνίας μαζί σου. Οπότε δεν χρειάζεται να προσπαθείς να τους πείσεις. η κοινή λογική είναι μαζί σου. οι ψεκασμένοι και οι βαρεμένοι σε ακολουθούν. απλά τώρα που σε βρήκα εδώ θέλω να σου πω ένα δικό μου πρόβλημα (δεν θα συζητάμε όλο τα δικά σου), εγώ που πραγματικά δεν αντέχω την απάθεια σου, μπορείς να μου πεις τι να κάνω; Το να κόψω τον λαιμό μου δεν είναι λύση. περιμένω από εσένα μια λογική απάντηση για το τι να κάνω εγώ, αφού εγώ δεν μπορώ να σε πείσω τι θα έπρεπε να κάνουμε μαζί. Μάλιστα, τίποτα, όπως το περίμενα το παίζεις εξυπνάκιας!

Θα το πάμε αλλιώς, κατά ένα περίεργο τρόπο εσύ και άλλοι που εμπιστεύεστε τον Ευαγγελάτο όταν σας πει ότι είναι κακό που πέτα-

ξαν αυγά στον φούχτελ, εσύ λες το αντίθετο. Αυτό δεν σε έχει προβληματίσει ποτέ; Πως δηλαδή ο Ευαγγελάτος και κάθε άλλος μπορεί να σε πείσει ότι το ευρώ είναι καλό και το μνημόνιο απαραίτητο, αλλά δεν μπορεί να σε πείσει για ένα γιαούρτομα; Και εκεί όμως πάλι σου την φέρνει. γιατί την επόμενη συλλαμβάνουν τρείς για την επίθεση, άρα σου την έφερε το αγαπημένο σου κανάλι και εκεί. Πάλι είχε δίκιο και προφανώς δεν το πιστεύει μόνο αυτό αλλά και οι εισαγγελικές αρχές του τόπου!

Άκου τώρα εγώ τόση ώρα προσπαθώ να παραλογίσω με κάθε λογική την ζωή που ζούμε. Ώρες ώρες πραγματικά ντρέπομαι, αισθάνομαι λίγος, στεναχωριέμαι γιατί, όλη μέρα προσπαθώ να ενημερώνομαι και να συμβάλω στην ενημέρωση αλλά παράλληλα να βρίσκομαι και στους δρόμους και όταν κατεβαίνω και βλέπω έναν δρόμο άδειο ρε γαμώτο σε σιχαίνομαι! Ξέρω ότι είσαι σε άσχημη μοίρα όπως όλοι μας, τα πτυχία μας δεν έχουν αξία καμία (έχω ξεχάσει και που το έχω βάλει) . Δεν ξέρω αν εγώ είμαι πολύ ρομαντικός ή εσύ είσαι απαθέστατος, αλλά πιστεύω πως θα σου άρεσε και εσένα μια κοινωνία ζωντανή , μια κοινωνία χωρίς μίσος, μια κοινωνία απλά ανθρώπινη (με την έννοια του ζώου). Οι δρόμοι σου έχουν πεθάνει, το καταλαβαίνεις ; Η κοινωνία σου είναι νεκρή όπως και η δικιά μου, αυτό που αποκαλούσες κέντρο της πόλης έχει καταρρεύσει, πλέον είναι κέντρο λιγοστών διερχομένων.
Μια λέξη χίλιες εικόνες, κάπως έτσι θα ήθελα να βλέπεις τα πράγματα. Νομίζω πως γράμματα ξέρουμε ώστε να φτιάχνουμε από αυτά εικόνες (δεν μιλάω για αυτούς που και γράμματα να ξέρουν

Η κοινωνία σου είναι νεκρή, όπως και η δικιά μου, αυτό που αποκαλούσες κέντρο της πόλης έχει καταρρεύσει, πλέον είναι κέντρο λιγοστών διερχομένων.

την μόνη εικόνα που έχουν στο μυαλό τους είναι ο φασισμός), να δημιουργήσουμε έναν άλλο πολιτισμό, μια άλλη ενημέρωση. Ρε εσύ πραγματικά αν δεν το κάνουμε εμείς ποιον περιμένεις; Το εκλογικό ποσοστό να σε σώσει; Να φτιάξει εκείνο έναν άλλο πολιτισμό; Εδώ είναι που κολλάει το δικό σου «όχι βέβαια» αλλά δεν μου το λες. Φοβάσαι να σταματήσεις να ζεις όλη αυτήν την μιζέρια, να σταματήσεις να βλέπεις νεκρούς για ζωντανούς, να σταματήσεις να κάνεις υπομονή, να σταματήσεις να σφίγγεις το ζωνάρι και να έχεις την πείνα για καμάρι. Πραγματικά αν εσύ νομίζεις, ότι το πρόβλημα σε όλα αυτά είμαι εγώ και ο κάθε εγώ που σου διαταράσσουμε το συνεχές του εγκεφάλου σου στο μαμ -κακά - και νάνι, τότε τι να σου πω να φύγουμε. αμεεε σιγά μην σου κάνουμε την χάρη!

Και τώρα ένας μικρός διάλογος από ατούς που πραγματικά σε κάνουν να τρέμεις.
Μετά από πορεία, μας πλησιάζει διστακτικά ένα μικρό κοριτσάκι 7 ετών και μας ρωτά:
Κοριτσάκι: Εσείς εδώ μισητέ τους αλβανούς;
Εμείς: όχι, δεν είμαστε αυτοί που πιστεύεις. Γιατί ρωτάς;
Κοριτσάκι: εμμμ εσείς είστε μαζί με τους αλβανούς;
Εμείς: Ναι, όλοι μαζί είμαστε.
Κοριτσάκι: ε τότε να σας πω και εγώ ότι είμαι μισή Αλβανίδα και μισή Ελληνίδα..
7 χρονών, το καταλαβαίνεις; Να φοβάται ρε μικρό παιδί, τα καθάρματα που ευθύνονται για όλα αυτά κάποια μέρα θα το πληρώσουν.
Κάνε κάτι βγες από το μαγαζί της απάθειας, δεν έχει μπάλα απόψε, βγες και δημιούργησε ότι μπορείς . βοήθα, πεθαίνουμε!

Στη Βουκουρεστίου, κανονικά.

ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΨΩΜΙ- ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. ΔΥΟ ΒΔΟΜΑΔΕΣ ΤΩΡΑ ΞΥΠΝΑΩ ΤΑ ΠΡΩΙΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΒΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΝΟΨΕΙ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΠΛΑΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.

Γράφει η **Mpanana**

Κάτι παθαίνουν όσο το φωνάζουν τα πιτσιρίκια, σαν να αυξάνεται το πάθος τους με τη φορά. Σαν να μπορούν να καταλάβουν τι φωνάζουν, σαν να μπορούν να αναλογιστούν την αναγκαιότητα ύπαρξης αυτών των τριών λέξεων από πάντα και για πάντα. Ίσως σήμερα να μπορούν περισσότερο από ποτέ.

Ψωμί-παιδεία-ελευθερία, η χούντα δεν τελείωσε το ’73. Σύνταγμα 2011. Κάποια Κυριακή του Μαΐου το ‘11, μπορεί και την πρώτη Τετάρτη, το άκουσα για πρώτη φορά. Οι ίδιοι που μιλούσαν και έγραφαν για την πτώση του τουρισμού και την καταστροφή του κέντρου από τις διαδηλώσεις των ημερών, σχολίαζαν πως το σύνθημα ήταν ανιστόρητο και ανακριβές. Η Χούντα δεν τελείωσε το ’73. Η χούντα δεν τελείωσε. Τελείωσε στα χαρτιά, τελείωσαν οι Παπαδόπουλοι και οι Πατακοί, τελείωσαν τα τανκς στους δρόμους και οι πυροβολισμοί στις ταράτσες. Μείναμε με τους απογόνους των βασανιστών και των φασιστών. Έχουν ακόμα θέσεις στη βουλή, στις μεγάλες εταιρείες, στα νοσοκομεία, στα σώματα ασφαλείας.

17 Νοέμβρη 2011 ήμουν στη δουλειά. Στις 5 άρχισα να μαζεύω τα πράγματα μου, να κλείνω τον υπολογιστή, να μαζεύω χαρτιά και κάπου εκεί λέω στη μάνατζερ ‘θα φύγω κάπως γρήγορα σήμερα αν δεν υπάρχει πρόβλημα’. Ναι ναι, αυτή, στο τρέξιμο εγώ. ‘Δε νομίζω να πηγαίνεις σε καμιά πορεία, γίνεται χαμός’. Κάποιος άλλος μάλλον θα απαντούσε κάτι άλλο σε μια σύζυγο και κόρη στρατιωτικού. Εγώ απάντησα ‘ναι ναι, τρέχω να προλάβω την πορεία έστω στο σύνταγμα’. Τότε σηκώνεται, με πλησιάζει, μου ακουμπάει το χέρι με αυτόν τον ανατριχιαστικά αλαζονικό τρόπο και μου λέει ‘Πάντως, μην τα πιστεύεις όλα αυτά που λέγονται για τη Χούντα. Εμένα η μάνα μου με τη θεία μου πήγαιναν για θέατρο στη Βουκουρεστίου κανονικά’. Ετσι λοιπόν. Μείναμε με τους απογόνους των αδιάφορων, των μη συμμετεχόντων, των βολικά καθήμενων.

17 Νοέμβρη κάπου στο τέλος του ‘70.
Ενας ΕΠΟΝίτης από την Παλιά Κοκκινιά, με θητείες στην Ικαρία και τη Μακρόνησο, τότε παντρεμένος με ένα παιδί. Η γυναίκα του δούλευε και αυτός είχε μείνει σπίτι να κρατήσει το παιδί. Του είπε θα αργήσει, αυτός τρωγόταν φυλακισμένος στο σπίτι. Κοίτα μέρα που έτυχε να αργήσει. Παίρνει το παιδί, το βάζει στο αυτοκίνητο και οδηγεί προς το κέντρο. Κάπου στο ύψος της Μιχαλακοπούλου βρίσκει να παρκάρει. Εχει τέτοια λύσσα να βρίσκεται εκεί που σκέφτεται πως είναι καλή ιδέα να αφήσει για λίγο το παιδί στο αυτοκίνητο για να πάει να δει τι γίνεται στην πορεία. Του εξηγεί πολύ γρήγορα πως δεν θα πρέπει να βγει από το αυτοκίνητο για κανένα λόγο. Η ώρα περνούσε, φοβήθηκε σε κάποιο σημείο και βγήκε. Στην πορεία έπεφτε ξύλο, κυνηγητό, ο πατέρας του εγκλωβίστηκε στα επεισόδια. Γύρισε ώρες μετά στο αυτοκίνητο, το παιδί δεν ήταν εκεί. Του είχαν πάρεις το παιδί; Το παιδί, που είναι το παιδί; Τις φωνές του ακούει μια γυναίκα που ανοίγει την πόρτα του σπιτιού της και στα χέρια της κρατάει το παιδί. ‘Εκλαιγε, είχε φοβηθεί πολύ, δεν ήξερα τι να κάνω και το πήρα μέσα’.

Κάποιοι με τέτοιες ιστορίες και κάποιοι με τα ‘δεν ήταν και τόσο άσχημα στη χούντα’ και τα ‘ένας Παπαδόπουλος μας χρειάζεται’. Χωρισμένοι σε βασανιστές και θύματα, σε αγωνιστές και νοικοκυραίους, σε φοβισμένους και τραμπούκους και οι πιο πολλοί να στέκονται στη χωρίς ευθύνη μη συμμετοχή τους σε οτιδήποτε. Να ναι καλά αυτοί οι κάποιοι που αντιστάθηκαν ξέρουν μόνο να πουν. Μνήμες που η κρίση ξαναέφερε στην επιφάνεια. Δεν είναι ίδιο το σύνθημα σήμερα με όταν το τραγουδούσες στο σχολείο. Τότε μάλλον είχες ψωμί. Τώρα έχασες κι αυτό ή το χάνεις.

Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία
Εργατική Δημοκρατία

Γράφει ο **Ειρηναίος Μαράκης**

«Οι κλασικοί του μαρξισμού διαπίστωσαν και υποστήριξαν ότι η εργατική τάξη είναι το επαναστατικό υποκείμενο, όχι μόνο επειδή αυτή η διαπίστωση δικαιώνεται αντικειμενικά από την κοινωνικοοικονομική της θέση και τα υλικά της συμφέροντα αλλά και επειδή η ίδια η εργατική τάξη έχει δείξει και υποκειμενικά ότι αυτή είναι το μόνο επαναστατικό υποκείμενο της σοσιαλιστικής αλλαγής. Η ιστορία από το 1830 μέχρι το 1972 είναι γεμάτη από χτυπητά παραδείγματα».
(Η Μαμή, Γενάρης - Φλεβάρης 1972)

Κάθε χρόνο οι μέρες του Νοέμβρη φέρνουν στη μνήμη την εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973. Τότε, που η μαζική έκρηξη της νεολαίας και των εργατών κορύφωσε την αντίσταση ενάντια στη Χούντα, άνοιξε το δρόμο για την ανατροπή της δικτατορίας και έβαλε τα θεμέλια για το μεγάλο κίνημα της Μεταπολίτευσης. Κάθε χρόνο οι μεγάλες πορείες στις 17 Νοέμβρη - αυτής της μέρας σύμβολο αντίστασης και πάλης, που δικαιολογημένα έχει χαρακτηριστεί σαν η "δεύτερη Πρωτομαγιά" του κινήματος στην Ελλάδα - φέρνουν στο προσκήνιο τους αγώνες του " σήμερα" και θυμίζουν ότι ο δρόμος για να νικήσουμε είναι ο δρόμος του Πολυτεχνείου: αντιφασιστικός, αντικαπιταλιστικός και επαναστατικός! Ποτέ άλλοτε αυτό το μήνυμα δεν ήταν τόσο επίκαιρο, όσο τώρα που το σύστημα βουτηγμένο στην πιο βαθιά κρίση του, τσακίζει τις ζωές των ανθρώπων και εκατομμύρια απεργοί, καταληψίες, διαδηλωτές δίνουν μάχες στους χώρους δουλειάς, στις σχολές και στα σχολεία, στις πλατείες, στις γειτονιές και στους δρόμους από τη μια άκρη της γης μέχρι την άλλη.
Φέτος τριάντα εννιά χρόνια μετά, το νέο κίνημα ξαναγεννάει την ελπίδα ότι μπορούμε να νικήσουμε. Όχι μόνο να σταματήσουμε την οικονομική καταστροφή, τον πόλεμο, το ρατσισμό και το φασισμό αλλά να δημιουργήσουμε μια κοινωνία χωρίς πολέμους και εκμετάλλευση. Ένα κίνημα που δίνει μεγαλειώδεις συγκρούσεις, φανερώνει αστείρευτη αντοχή σε μαχητικότητα, προχωράει με άλματα, όχι μόνο ποσοτικά αλλά και πολιτικά, αναδεικνύοντας μια ριζοσπαστικοποίηση που αναζητά τα δικά της Πολυτεχνεία. Ένα κίνημα που από τις πολύμηνες φοιτητικές καταλήψεις για το άρθρο 16 και την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 για τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου, από τις απεργίες που οδήγησαν στην κατάρρευση τρεις κυβερνήσεις (Καραμανλή, Παπανδρέου, Παπαδήμου), από τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής και από τις οργισμένες συγκεντρώσεις χιλιάδων ανθρώπων στις πλατείες, στην έκρηξη των παρελάσεων της 28ης Οκτωβρίου είναι αυτό που μπορεί να επιβάλλει το δίκιο και το συμφέρον της εργατικής τάξης απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Και δεν υπάρχει άλλος τρόπος από αυτό παρά μόνο με γενικές συνελεύσεις που ξεπερνούν τους συμβιβασμούς των συνδικαλιστικών γραφειοκρατών, αποφασίζουν στα σωματεία 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες και τις οργανώνουν, πιέζουν για ένα πρόγραμμα μαχητικών κινητοποιήσεων, εκλέγουν επιτροπές αγώνα, συντονίζονται και οργανώνουν.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του '73 ξεσπάνε απεργίες σε μια σειρά εργατικούς χώρους, από τους τυπογράφους με αποτέλεσμα να μην κυκλοφορήσουν εφημερίδες μέχρι τους μεταλλωρύχους αλλά και τους οδηγούς των τρόλεϊ και τη ΔΕΗ-ΠΑΠ. Οι αγρότες των Μεγάρων διαδήλωσαν τον Ιούνη μαζικά στην κεντρική πλατεία ενάντια στην κατάσχεση της γης τους από τη Χούντα. Στις 4 Νοέμβρη το μνημόσυνο του Γ. Παπανδρέου στο Α' Νεκροταφείο μετατράπηκε σε συλλαλητήριο και σε συγκρούσεις με την αστυνομία. Αυτά είναι τα βασικά γεγονότα που θα καθόριζαν το κλίμα μέσα στο οποίο ξέσπασε το Πολυτεχνείο. Στις 14 Νοέμβρη, οι φοιτητές της Νομικής συγκεντρώθηκαν στο κτίριο της σχολής για να πραγματοποιήσουν συνέλευση, όπου άρχισε να κυκλοφορεί ότι η αστυνομία χτυπάει φοιτητές στο Πολυτεχνείο. Μετά από πρόταση φοιτητή μέλους της Επαναστατικής Αριστεράς η συνέλευση διακόπτεται και ξεκινά πορεία προς το Πολυτεχνείο. Η χούντα υπολόγισε λαθεμένα ότι η κινητοποίηση θα εκτονώνονταν. Όμως μετά από απόφαση της συνέλευσης η κατάληψη οριστικοποιείται. Μέχρι το βράδυ είχαν συγκεντρωθεί πάνω από 20.000. Τα συνθήματα όπως "κάτω η χούντα", " Επανάσταση Λαέ", "Γενική Απεργία", "Απόψε θα γίνει Ταϊλάνδη" καθώς πριν από ένα μήνα η εξέγερση είχε ανατρέψει το εκεί χουντικό καθεστώς ακούγονταν στους γύρω δρόμους.

Το επόμενο βράδυ συγκαλείται μέσα στο Πολυτεχνείο εργατική συνέλευση που αποφασίζει: *"Η συνέλευση των εργατών του Πολυτεχνείου διακηρύχνει: Ο χαρακτήρας του σημερινού αγώνα που ξεκινώντας από τους φοιτητές αγκαλιάζει τώρα όλο το λαό, είναι αγώνας τόσο ενάντια στην στρατιωτική δικτατορία όσο και στα ξένα και ντόπια μονοπώλια που τη γέννησαν και τη στηρίζουν. Είναι αγώνας για το πέρασμα της εξουσίας στον εργαζόμενο λαό και όχι στους δημαγωγούς που επί δεκάδες χρόνια τον καπηλεύονται με τα απατηλά περί "δημοκρατίας" συνθήματά τους. Θεωρώντας το καταληφθέν από τους φοιτητές και τους εργαζόμενους Πολυτεχνείο σαν την πραγματική βάση του αγώνα μας αυτή τη στιγμή, προτείνουμε τη διατήρηση της κατάληψης του και ταυτόχρονα τη δημιουργία μιχτών επιτροπών φοιτητών-εργατών για να μεταφέρουν το μήνυμα του αγώνα σ' όλους τους χώρους συγκέντρωσης των οικοδόμων, στα εργοστάσια, στην σημερινή συγκέντρωση Μεγαριωτών. Οι μιχτές φοιτητικές και εργατικές επιτροπές πρέπει να προπαγανδίζουν το σύνθημα της δημιουργίας επιτροπών στους τόπους δουλειάς, με σκοπό τη δημιουργία προϋποθέσεων για το κατέβασμα των εργαζομένων σε οικονομική και πολιτική απεργία. Κάτω η Χούντα. Έξω οι Αμερικανοί. Εργοστασιακές Επιτροπές. Ο λαός στους δρόμους. Εργάτες, αγρότες, φοιτητές, ενιαίο μέτωπο πάλης".* Όλα αυτά είχαν μια δυναμική πολύ επικίνδυνη όχι μόνο για το δικτατορικό καθεστώς αλλά και για την εξέλιξη του ελληνικού καπιταλισμού γενικότερα, που εκείνα τα χρόνια απολάμβανε τη «χρυσή περίοδο» του.

Η εισβολή ήταν αναπόφευκτη. Το Πολυτεχνείο έπεσε τα ξημερώματα του Σαββάτου στις 17 Νοέμβρη όταν ένα τανκ γκρέμισε την κεντρική πύλη του ιδρύματος. Οι διαδηλώσεις όμως συνεχίστηκαν όλο το βράδυ και την επόμενη μέρα. Εκείνη τη στιγμή η Χούντα μπορεί να έβαψε την εξέγερση στο αίμα αλλά το μόνο που κατάφερε ήταν να κερδίσει μερικούς μήνες ζωής. Γιατί όπως γνώριζαν και οι ίδιοι οι πραξικοπηματίες, σε μια δεύτερη εξέγερση τα πράγματα θα είχαν διαφορετική κατάληξη. Ακόμα και στο εσωτερικό της Χούντας υπήρχαν προβλήματα όπου έφτασαν στο σημείο η κλίκα του Ιωαννίδη να ανατρέψει τους Παπαδόπουλο και Μαρκεζίνη. Μόνο το ΚΚΕ και το ΚΚΕ Εσωτερικού εκτιμούσαν ότι το Πολυτεχνείο ήταν μια μεγάλη ήττα "που μας γύρισε" πίσω στις 21 του Απρίλη. Συγκεκριμένα, λίγες εβδομάδες μετά τη 17η Νοεμβρίου το περίφημο φύλλο Νο 8 της Πανσπουδαστικής, της εφημερίδας της Αντι-ΕΦΕΕ, δημοσίευσε μια κατάπτυστη ανακοίνωση με τη μορφή απόφασης της Συντονιστικής Επιτροπής - η οποία τότε είχε διαλυθεί - ώστε να αποκτήσει εγκυρότητα, θυμίζοντας μας την στάση του ΚΚΕ στην εξέγερση του Δεκέμβρη, όπου κατήγγειλε: «*...την προσχεδιασμένη εισβολή στο χώρο του Πολυτεχνείου την Τετάρτη 14 Νοέμβρη, 350 οργανωμένων πρακτόρων της ΚΥΠ... με σκοπό να προβάλλουν με κάθε μέσο τραμπουκισμού και προβοκάτσιας γελοία και αναρχικά συνθήματα που δεν εκφράζανε τη στιγμή και τις συγκεκριμένες δυνάμεις... για να δικαιολογήσουν την επαναφορά του στρατιωτικού νόμου και το δυνάμωμα της αιματηρής τρομοκρατίας... Σαν υπεύθυνη Σ.Ε. του Πολυτεχνείου δηλώνουμε ότι παρ' όλα αυτά το φοιτητικό μας κίνημα δεν ήθελε με κανένα τρόπο η εκδήλωσή μας αυτή να συντελέσει ώστε να συγκρουστούν κατά μέτωπο στη συγκεκριμένη στιγμή οι λαϊκές δυνάμεις με τη σιδερόφρακτη δικτατορία...*»

Όμως οι εξελίξεις τους διέψευσαν. Η προσπάθεια που έκανε η Χούντα για να κερδίσει την εμπιστοσύνη της άρχουσας τάξης με το πραξικόπημα στην Κύπρο και ταυτόχρονα με ένα πόλεμο με την Τουρκία, που ευελπιστούσε ότι θα κέρδιζε, οδηγήθηκε σε συντριβή χάρη στην ανυπακοή που έδειξαν οι επιστρατευμένοι στο να πολεμήσουν για τα συμφέροντα ενός καθεστώτος που είχε σφάξει τους φοιτητές και τους εργάτες στο Πολυτεχνείο. Έτσι η Δικτατορία έτρεξε να παραδώσει την εξουσία στον Κ. Καραμανλή, όμως το φάντασμα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου επέβαλε στις μετέπειτα κυβερνήσεις όλες τις κατακτήσεις του κινήματος από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Κατακτήσεις που δεν επιβλήθηκαν μέσα από το κοινοβούλιο ή με τον οποιαδήποτε συμβιβασμό αλλά με μαζικούς και άγριους απεργιακούς και κοινωνικούς αγώνες. Απεργίες που στην πραγματικότητα ήταν έκφραση ενός μαζικού κινήματος που διεκδικούσε την αλλαγή της κοινωνίας. Όπως αναφέρει ο Σ. Σακελλαρόπουλος στο βιβλίο του για τη Μεταπολίτευση: «*Την περίοδο 1975 - 1978 η Ελλάδα γνωρίζει για πρώτη φορά, λόγω της ανάπτυξης του εργοστασιακού κινήματος, το φαινόμενο των άγριων απεργιών. Απεργίες πολυήμερες με καταλήψεις εργοστασίων και άμεση δημοκρατία δημιουργούν σοβαρούς τριγμούς στο συναινετικό κλίμα που είχε επιβληθεί με την επαναφορά της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας*».

Η ελληνική εργατική τάξη δεν ήταν μόνη της σε αυτή τη μάχη αφού η πτώση των δικτατοριών σε Πορτογαλία (Επανάσταση των Γαρυφάλλων) και Ισπανία την ίδια περίοδο πυροδότησε μια παρόμοια δυναμική. 40 σχεδόν χρόνια μετά το Πολυτεχνείο το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα δίνει την πιο κρίσιμη μάχη μετά την Μεταπολίτευση, για να εμποδίσει το ξεθεμελίωμα κατακτήσεων του εργατικού και φοιτητικού κινήματος που επιβάλλουν οι τρόικες εξωτερικού και εσωτερικού. Πατώντας πάνω στην παράδοση του Νοέμβρη χρειάζεται να κλιμακώσουμε τις μάχες ενάντια στη δικτατορία που επιβάλλουν οι διεθνείς και ντόπιοι τραπεζίτες, να προχωρήσουμε μέχρι να ξηλώσουμε τους σύγχρονους νοσταλγούς της Χούντας τους φασίστες της Χρυσής Αυγής, ,να ενισχύσουμε τη διεθνιστική αλληλεγγύη με τις καταπιεζόμενες τάξεις οργανώνοντας την παγκόσμια αντίσταση μας στις επιθέσεις των αστών, που απλώνεται από την πλατεία Ταχρίρ στην Plaza del Sol, στο Σύνταγμα, στη Wall Street - και ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η πανευρωπαϊκή απεργία που πραγματοποιήθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία στις 14 Νοεμβρίου, αλλά και να δυναμώσουμε ταυτόχρονα την αντικαπιταλιστική επαναστατική αριστερά που παλεύει και σήμερα όπως και τότε για να δώσει η ίδια η εργατική τάξη την οριστική λύση απέναντι στην κρίση, για μια κοινωνία σοσιαλιστική.

«Η απεργία στις 14 Νοέμβρη είναι μια μέρα διεθνούς αλληλεγγύης. Χρειάζεται να αναβιώσουμε το διεθνιστικό πνεύμα της εργατικής τάξης. Όσον αφορά στο ζήτημα του χρέους, φαίνεται να είναι ένα ζήτημα που αφορά τις σχέσεις ανάμεσα σε ξεχωριστές χώρες. Όμως το πραγματικό ζήτημα είναι ότι απέναντι στην παγκοσμιοποίηση των καπιταλιστών πρέπει να προωθήσουμε την παγκοσμιοποίηση των λαών και την αλληλεγγύη των εργατών».
Μάρκος Αντρές Αρμεντέρος (ένας από του πέντε απεργούς πείνας της εταιρείας Τελεφόνικα, Βαρκελώνη)

Ένα κίνημα που δίνει μεγαλειώδεις συγκρούσεις, φανερώνει αστείρευτη αντοχή σε μαχητικότητα, προχωράει με άλματα, *όχι μόνο ποσοτικά αλλά και πολιτικά, αναδεικνύοντας μια ριζοσπαστικοποίηση που αναζητά τα δικά της Πολυτεχνεία.*

Ένα κίνημα που από τις πολύμηνες φοιτητικές καταλήψεις για το άρθρο 16 και την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 για *τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου, από τις απεργίες που οδήγησαν στην κατάρρευση τρεις κυβερνήσεις (Καραμανλή, Παπανδρέου, Παπαδήμου),*

από τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής και από τις οργισμένες συγκεντρώσεις χιλιάδων ανθρώπων στις πλατείες, στην έκρηξη *των παρελάσεων της 28ης Οκτωβρίου είναι αυτό που μπορεί να επιβάλλει το δίκιο και το συμφέρον της εργατικής τάξης απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.*

ΕΛΛΑΣ
ΚΡΑ
ΚΡΑ
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

Η ανάγέννηση του Φοίνικα

ΠΑΝΤΑ ΟΤΑΝ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΣΕ ΠΙΑΝΕΙ ΜΙΑ ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ, ΜΙΑ ΜΟΥΝΤΑΔΑ ΞΑΦΝΙΚΗ ΘΕΡΙΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙΣ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΝΑ ΞΕΦΥΓΕΙΣ. ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ, ΝΑ ΤΟ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ, ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΗΡΕΜΗΣΕΙΣ, ΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΚΡΙΖΑ, ΜΟΝΟΤΟΝΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ.

Γράφει ο **ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ**

Βάζεις κάτω το κεφάλι και προσπαθείς να βάλεις σε μια σειρά τις μπερδεμένες σκέψεις σου, παρέα με τις χαμένες αναμνήσεις σου. Χωρίς κανένα συναίσθημα, δίχως καμία ιδιαίτερη προκατάληψη, απλά θέλεις να βγάλεις μια άκρη, να ξεμπερδέψεις από όλα αυτά που σου μαυρίζουν την ψυχή.

Το μυαλό σου προσπαθεί να ταξιδέψει, να αλλάξει τακτική σε όλο αυτό αλλά τα γεγονότα δε το επιτρέπουν. Έχεις τους ναζί φασίστες από τη μια να παίζουν το παιχνίδι του παρακράτους που τόσα χρόνια έπαιζε στα σκοτεινά και σιωπηρά μονοπάτια, ότι εντός της περίφραξης του Πολυτεχνείου το 73 δεν έπεσε κανένας νεκρός. Μάλιστα το θράσος τους είναι τέτοιο που τολμάνε να δώσουν και αμοιβή σε όποιον το αποδείξει.

Πώς να ηρεμήσεις και να μπορέσεις να σκεφτείς τα αυτονόητα, όταν έχουν δώσει βήμα στο τσούρμο των ναζί να λένε νυχθημερόν τα δικά τους. Προσπαθείς να το ξεπεράσεις, αλλάζεις κανάλι και βλέπεις αυτοκτονίες, αίμα αθώων να κυλάει παντού στην οθόνη και τους δημοσιοκάφρους να μιλάνε για ψυχολογικά προβλήματα και άλλα χαζά, αρκεί να μας αποδείξουν ότι δε φταίνε οι πολιτικοί και η πολιτική τους για αυτό.

Πάνω από 3.000 αυτοκτονίες στην Ελλάδα της κρίσης και των μνημονίων, αλήθεια τώρα που το σκέφτομαι, τότε ήταν η χούντα των Συνταγματαρχών, τώρα είναι η χούντα της τρόικας και της τροϊκανής κυβέρνησης. Ξύλο, συλλήψεις, βασανιστήρια και φόνοι για τους εξεγερμένους τότε, μια από τα ίδια και τώρα με αλλαγμένα λίγο τα γεγονότα.

Μέχρι και το δικαίωμα του να διαδηλώνεις και να διαμαρτύρεσαι έχει απαγορευτεί, όπως και το να συγκεντρώνεσαι παρέα με άλλους πολίτες. Προληπτικές προσαγωγές και δέσιμο σε όποιον τολμά να αντιδρά, να εξεγείρεται στο κατεστημένο, να πολεμά το σύστημα.

Σαββάτο βράδυ και γυρνώντας σπίτι από την πορεία για τη μνήμη των παιδιών που έχασαν τις ζωές τους από τους φασίστες, βασανιστές της χούντας, μαθαίνεις πως τα ΜΑΤ παρέα με τους ασφαλίτες, έκαναν κανονική εισβολή εντός του ΑΠΘ. Δε το καταλαβαίνεις με τη μία, ένα άσυλο πήγε περίπατο τότε από ένα άρμα μάχης, τώρα κλούβες των ΜΑΤ και δεκάδες τραμπούκοι με στολές, ασπίδες και κλομπ ανενόχλητοι δρουν χωρίς κανένα όριο.

Και δε μπορείς να μιλήσεις πουθενά, να πεις για τις μπογιές, τις κροτίδες, τις πλαστικές σφαίρες που χρησιμοποίησαν οι προστάτες του κράτους εναντίον σου στο δρόμο. Σε προκάλεσαν, σε χλεύασαν, σε εξύβρισαν και όταν αντέδρασες, όταν έδειξες τη δυσαρέσκεια σου, σε δέσανε, σου πετάξανε χημικά στο πρόσωπο και σε έσυραν στο δρόμο, διασύροντας την προσωπικότητα σου, βιάζοντας το είναι σου.

Ενα déjà vu ζεις η ακόμα να το καταλάβεις ότι η χούντα δεν έφυγε ποτέ από αυτόν τον τόπο. Στον τόπο που κάποτε γεννήθηκε η δημοκρατία και ο πολιτισμός, παιδιά λιποθυμούν στις τάξεις σχολείων από πείνα, σπίτια δεν έχουν ρεύμα και χωρίς θέρμανση. Επικρατεί τρομοκρατία κάθε είδους, φοβάσαι να κάνεις το επόμενο βήμα, δε ξέρεις που θα σε οδηγήσει, που θα καταλήξεις.

Τα αιτήματα για ψωμί, παιδεία, ελευθερία, μοιάζουν πιο αναγκαία από ποτέ. Σε ένα κράτος που κυβερνά η αμορφωσιά, ο απολιτισμός, κάθε λογής φοβία δίνει χώρο στο φασισμό, το ρατσισμό, να μπορέσει να διεκδικήσει μερίδιο μεγαλύτερο από όσο του πρέπει. Για αυτό και βλέπουμε ξεδιάντροπους ναζί να μιλάνε για εθνικισμό, πατριδοκάπηλους που δεν έχουν ιδέα τι σημαίνει το να είσαι Ελληνας και να έχεις την Ελληνική παιδεία. Μιλώ με οργή για όλους αυτούς αλλά και τους άλλους που μιλάνε για τη χούντα και τα «λουλούδια» της, λες και την έχουν ζήσει, ξέρουν τι πα να πει φασισμός και κατοχή. Βολεμένοι, μίζεροι που μόνο σκοπό έχουν να πισωγυρίσουν τη χώρα και να την αιματοκυλίσουν με ακόμη ένα εμφύλιο σπαραγμό. Και αυτή τη φορά θα είναι χωρίς σταματημό, γιατί το μίσος ξεχειλίζει, η οργή καλπάζει και κυριεύει καθημερινά ολοένα και πιο πολλούς.

Το σύστημα αδικεί και συνθλίβει τους αντίθετους, αυτούς που τολμούν να εξεγερθούν, τους ανυπότακτους που φαίνονται τόσο μόνοι εναντίον όλων αλλά στην πραγματικότητα είναι πολλοί, αμέτρητοι, κόκκοι άμμου που θα μπουν ανάμεσα στα γρανάζια του κράτους και θα φρενάρουν άγρια το γύρισμα τους.

Η μόνη ελπίδα να υπάρξει ένα καλύτερο αύριο, μια μοναδική αφετηρία για όλους, ενωμένοι και όχι διχασμένοι, παιδιά κάτω από τον ίδιο ήλιο, την ίδια ζωή. Κατεβάζοντας τις μαρκίζες, ξηλώνοντας τις ταμπέλες και καίγοντας τις σημαίες. Κανένας διαφορετικός, αλλιώτικος, όλοι ίσοι και όμοιοι.

Ισως δεν έφτασε ένα Πολυτεχνείο για να σπάσει το απόστημα, να καθαρίσει καλά η μόλυνση που κατέτρωγε τα σωθικά μας. στο χέρι μας είναι να την αλλάξουμε τη φάση, να βγούμε όλοι στους δρόμους και να απαιτήσουμε μια καλύτερη και πιο δίκαιη ζωή.

Αυτά που οραματιζόμαστε, τα όνειρα που μοιραζόμαστε με γνωστούς και φίλους, επιτέλους να γίνουν αληθινά και να θεριέψουν μέσα από τα δικά μας μάτια.

Σκέψου και αποφάσισε, σε ποια μεριά της όχθης είσαι και σε ποια θα ήθελες να βρίσκεσαι. Εμείς ψάχνουμε επιζώντες στα χαλάσματα της κατεστραμμένης μας πόλης, να τους σώσουμε και θα τους φέρουμε ξανά στη ζωή.

Κανένας «φοίνικας» δε πρόκειται να αναστηθεί από μόνος του, εμείς με την αποφασιστικότητα μας θα φροντίσουμε να αναστήσουμε ότι έχει εξαφανιστεί, ότι έχει καεί από τους δυνάστες μας. Στο χέρι μας είναι όλα.

BABUSHKA.GR#19, 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΗΣ ΑΜΑΡΚΑΛΕΥΤΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΤαΨηΛάΤηΣΕΒΔοΜάΔαΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Συνέλαβαν στο σχολείο του, το δάσκαλο Θανάση Αγαπητό, με την κατηγορία ότι συμμετείχε στη διαμαρτυρία για τον Γερμανό πρόξενο στη Θεσσαλονίκη. Παράλληλα συνέλαβαν δύο δημοτικούς υπαλλήλους. Ο Θανάσης Αγαπητός, γνωστός αγωνιστής στο χώρο της εκπαίδευσης, μέλος των Αγωνιστικών Παρεμβάσεων Εκπαιδευτικών, πρώην μέλος του Δ.Σ της ΔΟΕ και του Γ.Σ της ΑΔΕΔΥ, κατηγορείται ότι συμμετείχε σε μπλοκ πρωτοβάθμιων σωματείων εργαζομένων που κινήθηκε απειλητικά κατά του προξένου. Πρόκειται για τρομοκρατική σύλληψη που στοχεύει στη φίμωση κάθε πολίτη που θέλει να διαμαρτυρηθεί για τις μνημονιακές πολιτικές αλλά και για τις απαράδεκτες δηλώσεις του Γερμανού πρόξενου σύμφωνα με τις οποίες ένας Γερμανός εργαζόμενος κάνει τη δουλειά τριών Ελλήνων.

«Καταθέτω ενδεικτικά ένα μέρος από τις προτάσεις μας και συγκεκριμένα, κάποιες οικονομικές προτάσεις σχετικά με τον κρατικό προϋπολογισμό 2013 (...) Πέμπτον, όσον αφορά τους ανέργους που επιδοτεί ο ΟΑΕΔ, αυτοί να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε θέσεις του δημοσίου τομέα, προκειμένου να μειωθεί το κόστος λειτουργίας του». Μία ακόμα από τις προτάσεις του ναζιστικού μορφώματος Χρυσή Αυγή όπως κατατέθηκε στη συζήτηση για τον κρατικό προϋπολογισμό, στις 8 Νοέμβρη, από το βουλευτή της Γ. Γερμενή με το παρατσούκλι «Καιάδας». Η πρότασή τους οδηγεί στη δημιουργία ενός εργατικού δυναμικού που θα δουλεύει οκτώ και παραπάνω ώρες τη μέρα, μόνο με μια στοιχειώδη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και χωρίς ένσημα, με μόλις 14,4 ευρώ τη μέρα!

ΤΑ ΠΟΛΥ ΨΗΛΑ... ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τραγικό θάνατο επέλεξαν να έχουν δύο κοπέλες μετά την πρόσφατη απόλυσή τους. Η πρώτη ήταν 20χρονων και αυτοπυρπολήθηκε ενώ η δεύτερη έπεσε από τον 6ο όροφο πολυκατοικίας.
Η κοπέλα που έπεσε στο κενό από πολυκατοικία στη συμβολή των οδών Υμηττού και Τιμοθέου στο Παγκράτι εργαζόταν ως νοσοκόμα. Η αδερφή της προσπάθησε να την κρατήσει και να την αποτρέψει από την αυτοκτονία ωστόσο δεν τα κατάφερε με αποτέλεσμα να τη χάσει μέσα από τα χέρια της.
Η δεύτερη κοπέλα αυτοπυρπολήθηκε το βράδυ της Τρίτης πίσω από το νοσοκομείο Αμαλία Φλέμινγκ και σύμφωνα με τα όσα έχουν γίνει γνωστά έμενε στην ευρύτερη περιοχή των Μελισσίων.

Ανακοίνωση με την οποία συμβουλεύει και προειδοποιεί τους Αμερικανούς πολίτες που επισκέπτονται την Ελλάδα ότι μπορεί να πέσουν θύματα ρατσιστικών επιθέσεων εξέδωσε η πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα. Στην ανακοίνωση αναφέρεται ότι παρατηρείται «αύξηση των απρόκλητων παρενοχλήσεων και βίαιων επιθέσεων εναντίον προσώπων που, λόγω της όψη τους, εκλαμβάνονται ως αλλοδαποί μετανάστες.» Οι υπήκοοι των ΗΠΑ που κινδυνεύουν πιο πολύ είναι εκείνοι που έχουν αφρικανική, ασιατική, ισπανική ή μεσοανατολική καταγωγή και επισκέπτονται την Αθήνα και άλλες μεγάλες πόλεις.»

Εισβολή των ΜΑΤ και ανδρών τις ασφάλειας στο ΑΠΘ σημειώθηκε το βράδυ του Σαββάτου, μετά την διαδήλωση για τα 39 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Στην οποία
η ΕΛ.ΑΣ έκανε προσαγωγές με το «τσουβάλι», αφού έφτασε στο κτίριο Διοικησης που ήταν συγκεντρωμένοι φοιτητές και εργολαβικοί που περιφρουρούσαν την απεργιακή κινητοποίηση των εργολαβικών. Πάνω από 10 υπολογίζονται οι προσαγωγές. Υπάρχουν και τραυματίες. Προσήχθησαν και φοιτητές μελή Διοικητικών Συμουλιων Φοιτητικών Συλλόγων.

ΤΟ ΑΝΗΘΙΚΟΝ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ...

ΠΟΛΛΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ, ΣΤΟΧΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙ ΠΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ "ΦΥΣΗ", Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΙΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΚΑΝΟΝΑ: ΤΟ ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ. Ο ΔΥΝΑΤΟΣ ΚΑΤΟΧΥΡΩΝΕΙ, ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ Η ΟΤΙ ΠΡΟΛΑΒΕΙ, ΜΑ ΟΠΟΙΟΣ ΤΟΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΣΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΙ ΤΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ΤΟΥ. ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΠΩΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ ΝΑ ΔΙΑΧΩΡΙΖΟΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΜΕ ΤΑ ΖΩΑ, ΕΚΤΟΣ ΑΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΩΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ.

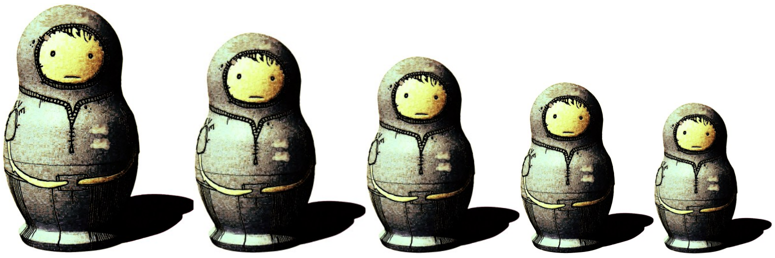
Γράφει ο **Μη Έχων**

Έτσι και με πολύ λογικά επιχειρήματα μπορούμε να πούμε, ολόκληρη η οικονομική θεωρία της ελεύθερης αγοράς, οικοδομήθηκε πάνω σε αυτή την ανήθικη υλιστική διαπίστωση.
Αντίθετα κανείς δεν μπορεί να αποδείξει πως είναι ηθική, σωστή ή δίκαιη, η ανατροπή ενός δόγματος και κατά συνέπεια ολόκληρου του οικονομικού συστήματος, που τα ζωώδη αποτελέσματα του, τα βιώνουμε στο πετσί μας σε Ελλάδα, Ευρώπη, Αμερική και ολόκληρη την υφήλιο.
Στις σημερινές συνθήκες, που είναι κοινώς τόπος, πως είναι ιστορικά πρωτοφανείς, εστιάζοντας όχι τόσο στο τομέα της κρίσης ή της φερόμενης ως λύσης δηλ. το μνημόνιο, αλλά στην οικονομία της χώρας ή καλύτερα των χωρών, οι οποίες ανήκουν στις λεγόμενες "ανεπτυγμένες" οικονομίες και δοκιμάζονται από τα παραπάνω.
Από την γένεση της κρίσης το 2007-2008 με αφετηρία την κατάρρευση του κολοσσού της Leaman brothers, μπορούμε να πάρουμε πολλά μαθήματα για το τι συμβαίνει σήμερα, σε τι κατάσταση βρισκόμαστε και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, αλλά και τι πρέπει να αντιπροτείνουμε ως λύση, πραγματική και ταυτοχρόνως ρεαλιστική λύση, ώστε να σταματήσει αυτός ο τραγικός κατήφορος.
Είναι σημαντικό κατ' αρχάς, να κατανοήσουμε γιατί βρισκόμαστε στην κατάσταση που είμαστε τώρα. Εδώ και τρία χρόνια με κορύφωση την κυβέρνηση Παπαδήμου και περισσότερο την Παρούσα του Αντώνη Σαμαρά, τα αστικά πολιτικά κόμματα προσπαθούν να μας πείσουν με το "έτσι θέλω", πως το πρόβλημα της Ελλάδας είναι η έλλειψη ανταγωνιστικότητας, άρα η ανυπαρξία επενδύσεων, η οποία συμπυκνώνεται στο παραπολιτικό σλόγκαν: "τόσα χρόνια ζούσαμε με δανεικά".

Εστιάζοντας σ' αυτό, το οποίο αποτελεί το κύριο πολιτικό επιχείρημα των μνημονιακών εξολοθρευτών, θα πρέπει να καθορίσουμε το πρόβλημα της Ελληνικής οικονομίας σε σχέση με των υπολοίπων χωρών καθώς και την ξεχασμένης από πολλούς πολιτικούς - εκατέρωθεν του κέντρου- παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Αν οι επενδύσεις, οι οποίες είναι απούσες από την Ελλάδα, είναι παρούσες στην μητρόπολη του καπιταλισμού την Αμερική, αλλά και την επίσης δοκιμαζόμενη Ευρώπη, γιατί δεν δημιούργησαν αποφυγή της οικονομικής κατρακύλας ή έστω γιατί δεν βοηθούν στην ανόρθωση της πληγωμένης " ελεύθερης αγοράς".

Μήπως δεν είναι οι ίδιες οι επενδύσεις που έχουν το πρόβλημα; Μήπως δεν ήσαν εκείνες οι επιτηρήσεις, οι μονοπωλιακοί όμιλοι και οι χρηματοπιστωτικές νομενκλατούρες οι οποίες κατέρρευσαν το 2008 και το 2009 πρώτα στην Αμερική, η οποία στην προσπάθεια να σώσει αυτές αλλά και τα παρακλάδια τους στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο, αναγκάστηκε μέσω της παγκόσμιας τράπεζας και με απόφαση των G-20 στο Λονδίνο, να τυπώσει και να τις ενισχύσει με το συνολικό ποσό των 14 τρισεκατομμυρίων δολαρίων και τελικά να μην υπάρχει κανένα αποτέλεσμα; Φτάνοντας στο σήμερα, όπου οι μεγαλύτερες από αυτές, οι κυρίαρχες οικονομικές δυνάμεις, να παρουσιάζουν συνεχόμενη μείωση κερδών την τελευταία πενταετία.

Μήπως δεν ήσαν λοιπόν οι τράπεζες, αυτές που καταρρέουν ακόμη και σήμερα και

κάθε τόσο η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κόβει Ευρώ για να τις σώσει, δανείζοντας τες με επιτόκια που αγγίζουν το μηδέν; Ή μήπως δεν είναι οι τράπεζες, οι Εργολάβοι, οι βιομήχανοι και οι εκδότες/ καναλάρχες που φόρτωσαν τις χώρες, συμπεριλαμβανομένου και της δικής μας, με το κόστος της δικής τους σωτηρίας, αυξάνοντας το χρέος των χωρών όσο και όποτε χρειάζονται την λεγόμενη επανακεφαλαιοποίηση για να σωθούν από τα ΔΙΚΑ τους τεράστια χρέη;

Προφανώς ο κύριος Σαμαράς και το τραπεζο-επιτελείο του, θέλουν να μας πείσουν πως " επενδύσεις" και " επενδυτές", όπως η INTRACOM και ο Σ. Κόκκαλης ή η ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ και ο Γ.Μπόμπολας ή τέλος πάντων οι περιβόητες " επιχειρήσεις" Αλαφούζου, Βγενόπουλου και πολλές άλλες, οι οποίες και οι οποίοι είχαν κατακτήσει και μάλιστα μονοπωλιακά, τον ευρύτερο χώρο των Βαλκανίων, ή δεν υπήρξαν ποτέ ή αποτελούσαν " μικρομάγαζα"!

Θέλουν να μας πείσουν με λίγα λόγια, ότι το πρόβλημα δεν ήταν πως όλες αυτές οι λεγόμενες "επενδύσεις" είχαν και έχουν σχεδόν καταρρεύσει, επηρεαζόμενες από το χρηματοπιστωτικό κραχ, αλλά πως αυτές δεν υπήρξαν ποτέ! Και γι αυτό ο Πρωθυπουργός, ο οποίος συναγωνίζεται ακόμη και τον Μπερλουσκόνι στην λαϊκιστική αρλουμπολογία, την Κυριακή, κατά την συζήτηση του Προϋπολογίσου, μετά τις απαγγελίες ποιημάτων κατέληξε πως, δεν θα περιμένει τις επενδύσεις, αλλά θα τις κυνηγήσει ο ίδιος.

Ετσι λοιπόν μετά την επίτευξη του πρώτου πλάνου του σχεδίου, δηλαδή να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη, για το ποιός πταιει που φτάσαμε εδώ, η αστική τάξη περνά στο δεύτερο, δηλαδή στην επίλυση του πλαστού προβλήματος, της γενικότερης " αναδουλειάς" των καπιταλιστών στην Ελλάδα (την Σοβιετική Ελλάδα κατά τα λεγόμενά τους), μέσω της "τόνωσης" της ανταγωνιστικότητας και των διαρθρωτικών αλλαγών.

Από την άλλη είναι δεδομένο, πως μέχρι στιγμής ο καπιταλισμός ολόκληρος-όσο αυθαίρετο και αν ακούγεται αυτό- δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα και να τερματίσει την κρίση. Είναι φανερό πως αν σε μια πενταετία-οκταετία το πολύ, δεν έχει υπερβεί την κρίση, τότε θα είμαστε μάρτυρες μιας παγκόσμιας κοινότητας του 21ου αιώνα, η οποία δεν θα ζηλεύει τις παραγκουπόλεις της Αργεντινής και της Βραζιλίας, εν μέσω εκρηκτικής τεχνολογικής και επιστημονικής προόδου και υπερβολικής... αφθονίας.

Φυσικά, η αστική τάξη δεν πρόκειται να μείνει με σταυρωμένα χέρια μέχρις ότου και αν ανακαλυφθεί το μαγικό αντίδοτο. Αντιθέτως ήδη σε Ευρώπη και Αμερική, το κύριο δόγμα έχει σταθεροποιηθεί και διδάσκει ρητά και αμετάκλητα, αέναη λιτότητα στους λαούς, εργαζόμενους φτηνότερους και από τα ίδια τα εργαλεία της δουλειάς τους, χωρίς κανένα ανθρώπινο δικαίωμα, έχοντας δώσει όλο τους το βιός σε μέτρα και φορολογίες για την διάσωση των τραπεζών, του ευρώ, του έθνους, των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών κλπ, επιδιδόμενοι με έναν απαράμιλλο σθένος, σε σκληρή δουλειά για να μην "κρασάρει" και για να "πάρει μπρός" η παγκόσμια οικονομική μηχανή.

> *"Αν θέλεις ένα όραμα του μέλλοντος, φαντάσου μια μπότα να συντρίβει ένα ανθρώπινο πρόσωπο -για πάντα»*
>
> ***ΤΖ. ΟΡΓΟΥΕΛ***

Άρα, αν εμείς ζητάμε απαντήσεις και τελικά την πολυπόθητη λύση, δεν μπορούμε να αναλωνόμαστε ή να κοροϊδευόμαστε σε πρότυπα μοντέλα ή ακόμα χειρότερα σε μια ευνοϊκότερη διαχείριση του συστήματος. Αν θες να δόσεις οριστική λύση σε ένα χρόνιο πρόβλημα λέει ένα ρητό, τότε πρέπει να πράξεις ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που δημιούργησαν το ίδιο το πρόβλημα.

Δηλαδή, ενώ ιστορικά βλέπουμε πως κάθε 30-40 χρόνια ο καπιταλισμός περνά από κρίση, πως ενώ αυτά που ζούμε τώρα θα τα ζήσουν ξανά- πολύ πιθανόν και τα παιδιά μας σε μερικές δεκαετίες και πιθανώς σε χειρότερη μορφή, ενώ βιώνουμε κοινωνικά, με βάρβαρο τρόπο τις επιπτώσεις ενός οικονομικού συστήματος, που στον βωμό του κέρδους του 1% -όπως λένε και οι φίλοι μας οι "εξεγερμένοι" Αμερικανοί- θυσιάζουν ανθρώπινες ζωές, και λυμαίνονται τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, ολόκληρης της κοινωνίας και εκμεταλλεύονται το κέρδος που δημιουργείτε, από τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι, με τον δικό τους πόνο και ιδρώτα, εμείς, δεν μπορούμε να δεχτούμε οποιαδήποτε εξυγίανση του συστήματος, παρόμοια με όλες εκείνες τις ιστορικές μετατροπές του καπιταλισμού, με τις οποίες ξεπέρασε τις ανάλογες κρίσεις.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να κρατάμε στην ζωή τον επί μονίμου βάσεως διασωληνομένο καπιταλισμό, δίνοντας και ξαναδίνοντας αίμα.

Η κοινωνία υποφέρει, ενώ ταυτόχρονα κουβαλά στις πλάτες τις, αυτούς που την κατάντησαν έτσι. Και αυτό πρέπει να ανατραπεί.

Επομένως, θα συμφωνήσουμε πως κανείς δεν μπορεί να αποδείξει πως η ανατροπή του ανήθικου Καπιταλισμού και η οικοδόμηση ενός συστήματος, που θα καταργεί τον πλουτισμό, την ιδιωτική κλεμμένη περιουσία και θα διοικείται ισότιμα από αυτούς που θα παράγουν την τροφή, την βολή και την επιστήμη, είναι πραγματικά το δίκαιο, το σωστό ή το ηθικό.

Γι' αυτό προτιμούμε καλύτερα να λέμε πως έχουμε πόλεμο. Ταξικό.

ΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΕ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΩΝ

Γράφει ο **Βασίλης Πετρόπουλος**

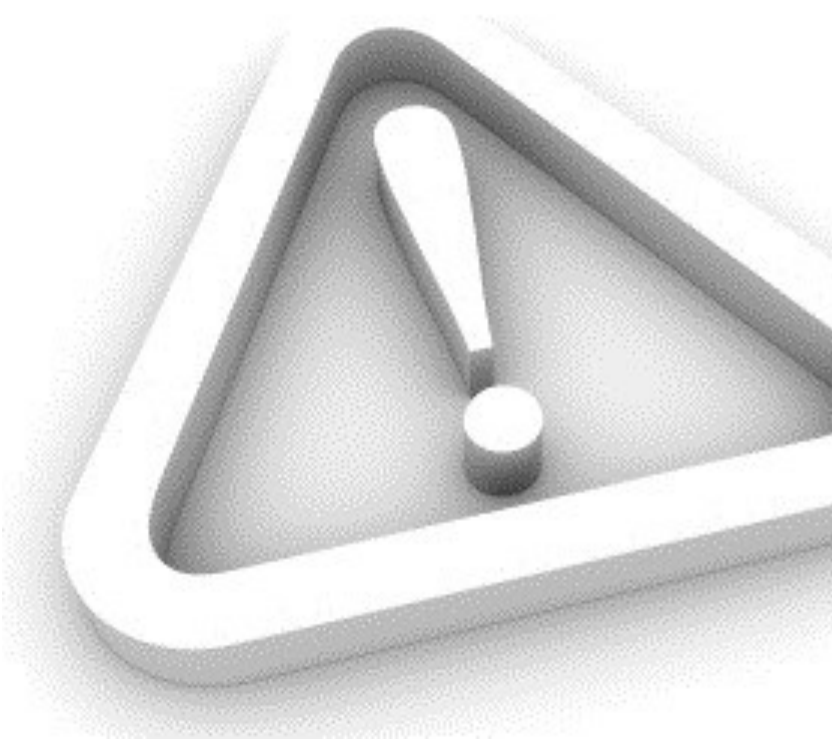
Λίγες ώρες πριν τον εορτασμό και την απονομή φόρου τιμής στους νεκρούς, δολοφονημένους, κυνηγημένους, εξορισμένους, ταλαιπωρημένους, βασανισμένους αγωνιστές του Πολυτεχνείου αλλά και ολόκληρου του Αντι -δικτατορικού αγώνα από την στρατιωτική χούντα των « συνταγματαρχών» όπου η CIA (σύμφωνα με το βιβλίο των Brendan O'Malley και Ian Craig, «The Cyprus conspiracy», στο οποίο, στη σελίδα 126, αναφέρουν : America, Espionage and the Turkish Invasion, 2001, "because the leader of the junta, Colonel Papadopoulos, had been on the payroll of the CIA since 1952, and had acted as the senior liaison officer between the Greek secret service and the CIA. Επίσης και το απόσπασμα από το βιβλίο “Rollback”, των Thomas Bodenheimer και Robert Gould το οποίο στην σελίδα 31 αναφέρει: right-wing power in US foreign policy "The leader, George Papadopoulos, worked with the Nazis in World War II, was trained in the United States, and had been on the CIA payroll for fifteen years") βοήθησε στο να εδραιωθεί και να δράσει για 7 έτη και να «ξεπουλήσει» την Κύπρο μας αλλά και ολόκληρες κρατικές υπηρεσίες.

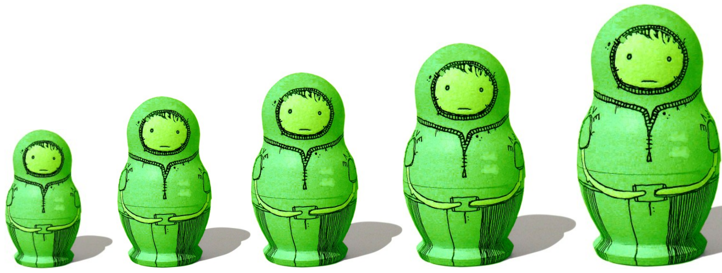
θεωρώ ότι πρώτα πρέπει να αποσαφηνίσουμε κάτι. Στο υπάρχον σύστημα (καπιταλισμός) δεν νοείται ελευθερία.

Όλα είναι ελεγχόμενα έμμεσα ή άμεσα. Ο όρος δημοκρατία στον καπιταλισμό, κατά την ταπεινή μου άποψη, είναι αδόκιμος και ψευδεπίγραφος. Για ποιά δημοκρατία αλήθεια μιλάμε; Την δημοκρατία των αγορών; Των καπιταλιστών, των ιδιωτών; Του κράτους των μεγαλο-επιχειρηματιών, όπου βιάζουν κάθε μέρα την εργατική τάξη και τα παιδιά της στα σχολεία και τους επιβάλλουν «δημοκρατικά», να εργάζονται με όσο το δυνατόν λιγότερα και με προσευχές και νηστείες, να περιμένουν την εξιλέωση τους, στο «βασίλειο» των ουρανών, όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου;

Ο Λένιν, σωστά είχε χαρακτηρίσει την αστική δημοκρατία σε αστική δικτατορία. Τα μονοπώλια κάνουν κουμάντο και απλά οι αστικές κυβερνήσεις με έναν μανδύα κοινοβουλευτικής δημοκρατίας φοράνε τους κοθόρνους και τα προσωπεία τους και ανεβάζουν κάθε μέρα θεατρικές παραστάσεις… ιδιαίτερα τα τελευταία 3 έτη το βλέπουμε καθημερινά! Καταγγέλλουν το κράτος (που οι ίδιοι δημιούργησαν) τις πελατειακές σχέσεις, τα λαμόγια (που οι ίδιοι διόρισαν) ανεβάζουν την κοκορομαχία στα τηλεοπτικά πάνελ όπου η ΝΔ τσακώνεται με το ΠΑΣΟΚ (όπου συγκυβερνά) καθώς και βουλευτές που τολμάνε να τους αποκαλούν «αντάρτες» που «επαναστατούν εκ του ασφαλούς» και μετά από την ψήφιση μέτρων είτε η κατακραυγή - αγανάκτηση του κόσμου είτε η συνείδηση τους βαράει κόκκινο και αντιδρούν...

Κάποιοι ίσως από αφέλεια ίσως από αυταπάτη πουν ...μα εμείς ψηφίζουμε... εμείς τους βγάζουμε πως δεν είναι « δημο-

κρατικό»;; Απάντηση μου ο Χίτλερ με εκλογές βγήκε.. όπως είπε και ο μεγάλος φιλόσοφος Ένγκελς « εάν οι εκλογές έβγαζαν άλλο αποτέλεσμα που η κυρίαρχη τάξη επιθυμούσε θα ήταν παράνομες». Ο λαός ψηφίζει αυτόν που τα κανάλια, τα μονοπώλια χρηματοδοτούν. Ο Άδωνις Γεωργιάδης ο βιβλιοπώλης του κοινοβουλίου εκεί που έφτυνε (Σαμαρά) κάθετε και γλύφει και φυσικά επανεκλέχθηκε με «δημοκρατικό τρόπο» το ίδιο και ο Παπανδρέου, ο Καραμανλής, Βενιζέλος... Η δύναμη και η διαπλοκή κυβερνούν... Όταν η τηλεόραση κάνει κάθε μέρα αρνητική ή θετική προπαγάνδα σε έναν πολιτικό χώρο... Όπως της Ναζιστικής Χ. Αυγής... Ποιός την ήξερε; Κανείς... Αλλά είδε ο κουτός και αφελής λαός ότι είναι « αντισυστημικοί - ενοχλούν» και σου λένε, αυτούς θα ψηφίσουμε… Ελπίζω σύντομα να ακυρώσει την ψήφο του προς τους νεο-ναζί όπου τολμάνε να αμφισβητούν τα βασανιστήρια και τους νεκρούς του Πολυτεχνείου και του αντι-δικτατορικού αγώνα... σε λίγα έτη θα μας πουν ότι η Γερμανία ουδέποτε επιτέθηκε στην Ελλάδα αλλά ότι ο Στάλιν και η ΕΣΣΔ έφταιγε για τον πόλεμο 1941-1944. Πάντως, για το εάν υπήρχαν νεκροί ή όχι, τα δημοσιογραφικά άρθρα και μελέτες καθώς και η κατακραυγή του Κυπριακού Κοινοβουλίου προς τους ναζί της Χ. Αυγής είναι η απάντηση... Ο Φασισμός σας δεν θα περάσει... Οι Λαοί ΘΑ ΣΑΣ ΤΣΑΚΙΣΟΥΝ[1]. Όποιος επιθυμεί μπορεί να ψάξει επ' ακριβώς τα γεγονότα στο google από το: «Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών» με τίτλο « Τεκμηριώνοντας τα γεγονότα του Νοεμβρίου 1973». Η «δημοκρατίας τους» είναι δημοκρατία μόνο όταν εξυπηρετεί τα συμφέροντας τους... ακόμα και δημοκρατικά εκλεγμένοι ηγέτες (αριστεροί - σοσιαλδημοκράτες) αμφισβητούνται έντονα πχ Τσάβες όπου δυστυχώς δεν έχει προχωρήσει εάν και θα μπορούσε σε σοσιαλιστική επανάσταση... Ο Τσάβες που επανεκλέχτηκε πριν λίγο καιρό δημοκρατικά... είναι κακός, αντι-αμερικανός κλπ. Η ίδια η «αστική δημοκρατία» κοιτά το πρόσωπο της στον καθρέφτη και αυτοφτύνεται… Αντίθετα όμως η Καπιταλιστική Κίνα όπου η παιδική εργασία καλά κρατεί δεν τους ενοχλεί τους «δημοκράτες» και εισάγουν παιχνίδια, κινητά, ανταλλακτικά, ρούχα από την Κίνα και άλλες χώρες που εργάζονται παιδιά και ενήλικες κάτω από άθλιες συνθήκες έχουν εμπορικές σχέσης με χώρες όπου έχουν δούλους… αντίθετα στην Κούβα κάνουν εμπάργκο… ενώ στην Κίνα της παιδικής εργασίας… επενδύσεις… [2]

«ΑΣΤΙΚΗ ΧΟΥΝΤΑ» ΣΤΗΝ ΕΕ & ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ

Η αστική δικτατορία όπου αντικατέστησε την χούντα του 1974 μετά την αιματηρή και τιμημένη εξέγερση του Πολυτεχνείου όπου η πλειονότητα του Ελληνικού λαός την αγκάλιασε ακόμα καλά κρατεί… η διαπλοκή της με λαμόγια Πανεπιστημιακούς όπου παπαγαλίζουν ότι ηλιθιότητα τους δώσουν και δεν τιμούν ούτε καν τον επιστημονικό τους όρκο αλλά και την κοινωνική του διάσταση την βλέπετε κάθε μέρα στα τηλεοπτικά πάνελ.

Η χούντα σαν τον καρκίνο έκανε μετάσταση στα αστικά κοινοβούλια ολόκληρης της ΕΕ όπου οι αγορές κυβερνούν… όπου η φτώχεια η εξαθλίωση καλά κρατεί άσχετα εάν η παραγωγικότητα της εργασίας, η εξέλιξη, η τεχνολογία έχουν απογειωθεί την τελευταία 20ετία. Το 2012, οι νεό-πτωχοι και οι άστεγοι αυξάνονται σε «σοβαρές χώρες» και κράτη που δεν έχουν κοπρίτες, μεγάλο δημ. Τομέα, μεγάλο δημόσιο χρέος, που δεν είχαν διαπλοκές, σκάνδαλα, ελλείμματα, όπου « κυβερνούσαν σοβαροί και τεχνοκράτες» ,όπου δεν έκαναν συνέχεια απεργία και όπου είχαν παραγωγική βάση και εξαγωγές...

Γερμανία: Σε μεγάλες Γερμανικές βιομηχανικές πόλεις η φτώχεια καλά κρατεί. 1 στους 4 στο Βερολίνο, Λειψία, Βρέμη ζει κάτω από το -επίσημο- όριο φτώχειας παρόλο την ανάπτυξη, βιομηχανία, το μικρό δημόσιο τομέα και δαπάνες, το χαμηλό δημόσιο χρέος... [3]

Οι άστεγοι και πριν το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης (στοιχεία 2007-2008) αυξάνονταν στον γίγαντα «με πήλινα πόδια;;» Γερμανία [4] : σύμφωνα με την ανώτερη μελέτη πάνω από 7000 παιδάκια ζουν στους δρόμους στην υπερδύναμη Γερμανία... καθώς και 7,3 εκατομμύρια εργαζόμενοι ζουν και εργάζονται με 400 ευρώ είναι σχεδόν 1 στους 5.....

Αγγλία: Στην βιομηχανική ιμπεριαλιστική υπερδύναμη Αγγλία που δεν έχει ευρώ... που είναι νησί και φυλά τα σύνορα της και είναι απίθανο κάποιος να πάει ως παράνομος εκεί… όπου μετέχει ιμπεριαλιστικά σε πολέμους και είχε χρόνια αποικίες και πλούτιζε αλλά ήταν συνάμα « δημοκρατική» άσχετα εάν είχε Βασίλισσα... ήταν « δημοκρατική» άσχετα εάν έσφαζε λαούς… ήταν « δημοκρατική» άσχετα εάν ο λαός της εξαθλιώνεται... στην Καπιταλιστική « δημοκρατική» Αγγλία η αύξηση των άστεγων παιδιών μόνο σε ένα έτος… αυξήθηκε... κατά 60% !!! [5]

Αυστραλία: Δίχως κρίση, μνημόνια, μετανάστες (παράνομους) όπου δεν έχει αγγίξει η κρίση... όπου η ανάπτυξη καλά κρατεί... οι άστεγοι αυξήθηκαν σε μια πενταετία κατά 17% ! [6]

Αμερική: Η «δημοκρατική» Αμερική με το American dream δεν ξέρω πόσο « δημοκρατική» μπορεί να χαρακτηριστεί μια χώρα όπου παρακολουθεί τους πάντες, σκοτώνει λαούς, ξεκληρίζει έθνη... αλλά παράλληλα έχει ως « σοβαρό» κράτος κατά τους δασκάλους μας και καθηγητές μας οργάνωση... φυσικά.. .δείτε μερική οργάνωση στο « πρότυπο» αυτό κράτος κατά τους καθηγητές που μας παπαγάλιζαν σε σχολείο και πανεπιστήμιο: Πολιτεία Indiana [7] : Αύξηση 35% στα παιδιά όπου ζουν άστεγα μόνο μέσα σε 2 έτη (2007-2009)!

ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ! ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ! ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΗΣ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗΣ!ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΩΝ

17 Νοεμβρίου 1973.

39 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

και το σύνθημα του Πολυτεχνείου επίκαιρο όσο ποτέ!

ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Επίκαιρο καθώς η τρικομματική κυβέρνηση ισοπεδώνει με κάθε τρόπο κεκτημένα αιώνων, που κερδήθηκαν με αίμα και αγώνες.

Φοιτητική Ενημέρωση *www.foititesnews.blogspot.gr*

ΨΩΜΙ: Όσα χρόνια έχουμε μνημόνιο, έχουν ισοπεδωθεί μισθοί, συντάξεις, κοινωνικά επιδόματα, κόσμος μένει άνεργος, συνάνθρωποι μας στον δρόμο παρακαλάνε για μια φέτα ψωμί.

ΠΑΙΔΕΙΑ: Με τους συνέχεις νόμους η δημόσια παιδεία ισοπεδώνετε συνεχώς. Σχολεία συγχωνεύονται. Καθηγητές δεν διορίζονται, τα Πανεπιστήμια οδηγούνται στο κλείσιμο εξαιτίας της συνεχής αυτοχρηματοδότησης, με το σχέδιο ΑΘΗΝΑ σχολές θα βάλουν λουκέτα. Προχωρούν σε απολύσεις διοικητικών υπαλλήλων σήμερα, συμβασιούχων αύριο κάτι που είναι ταφόπλακα για την λειτουργία των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Με το νέο μνημόνιο καταργούνται η δωρεάν σίτιση, φοιτητές μένουν εκτός εστιών καθώς τα ιδρύματα δεν μπορούν να τους δεχτούν όλους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ=ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: Είδος προς εξαφάνιση το τελευταίο διάστημα Για ποια δημοκρατία μιλάμε όταν συλλαμβάνονται δημοσιογράφοι που είχαν το θάρρος να ξεμπροστιάσουν το σάπιο διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα; Όταν συλλαμβάνονται εργαζόμενοι που καλούσαν τον κόσμο σε απεργία; Όταν 153 "γενναίοι" αποφασίζουν για την μοίρα 10εκ. Ελλήνων; Όταν τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης κάνουν πλύση εγκεφάλου στον πολίτη ότι τα μνημόνια είναι η μόνη μας σωτηρία. Για μια Δημοκρατία μιλάμε όταν ΜΑΤ και παρακράτος επιτίθενται σε ανέργους-φοιτητές-εργαζόμενους-συνταξιούχους επειδή μάλλον είχαν το θράσος να απεργήσουν .Την ίδια ώρα που 10μέτρα παρακάτω το οι προβοκάτορες σπάνε βιτρίνες.

Μπροστά σε όλα αυτά η λύση δεν είναι καναπές και απραγία. Η λύση είναι ξεσηκωμός, αντίσταση , ενάντια σε αυτούς που μας οδήγησαν στην φτώχεια, την πείνα, την εξαθλίωση, την ανεργία. Αγώνας μαζικός .ταξικός, κοινός μια γροθιά ,μια φωνή και το σύνθημα που πρέπει να ηχεί σε κάθε πλατεία, σε κάθε δρόμο είναι ένα:

**ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΑ.**

Αναστάτωση στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου!

Φοιτητική Ενημέρωση

Μεγάλη αναστάτωση επικρατεί στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, έπειτα από την διεξαγωγή εκλογών για το Συμβούλιο Διοίκησης του ιδρύματος. Τα προβλήματα δημιουργήθηκαν με την διαφωνία να διεξαχθούν οι ηλεκτρονικές εκλογές την Παρασκευή. Ενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί είναι τόσο οι καταγγελίες τμημάτων και παρατάξεων για τις διαδικασίες όσο και οι μεμονωμένες κινήσεις καθηγητών όπως αυτή του πρώην πρύτανη Κώστα Ζώρα.
Ο καθηγητής Κώστας Ζώρας θα προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας, καταγγέλλοντας για ηλεκτρονική νοθεία και παρωδία στην εκλογική διαδικασία. Η προσφυγή θα γίνει με νομικούς παραστάτες τον Νίκο Κωνσταντόπουλο και τον συνάδελφο της νομικής του Αριστοτελείου Κώστα Χρυσογόνο.

Εισαγγελέας: Βρείτε όσους εμπόδισαν τις εκλογές στα ΑΕΙ!!

Φοιτητική Ενημέρωση

Δυναμιτίζεται το κλίμα στα Πανεπιστήμια, μετά την εντολή της προϊσταμένης Εισαγγελίας Πρωτοδικών Παναγιώτας Φάκου η οποία με εντολή στην Γενική Αστυνομική διεύθυνση την διενέργεια έρευνας ώστε να εντοπιστούν οι υπαίτιοι οι οποίοι παρεμπόδισαν την ομαλή διεξαγωγή των εκλογικών διαδικασιών στα Πανεπιστήμια της χώρας.
Ηδη το σχετικό έγγραφο έχει σταλθεί στις αστυνομικές διευθύνσεις και αναμένεται α ξεκινήσει άμεσα έρευνα.
Ουσιαστικά λοιπόν η Εισαγγελέας ζητά ποινικές διώξεις σε φοιτητές.
Αναμένουμε και την απάντηση των φοιτητών.

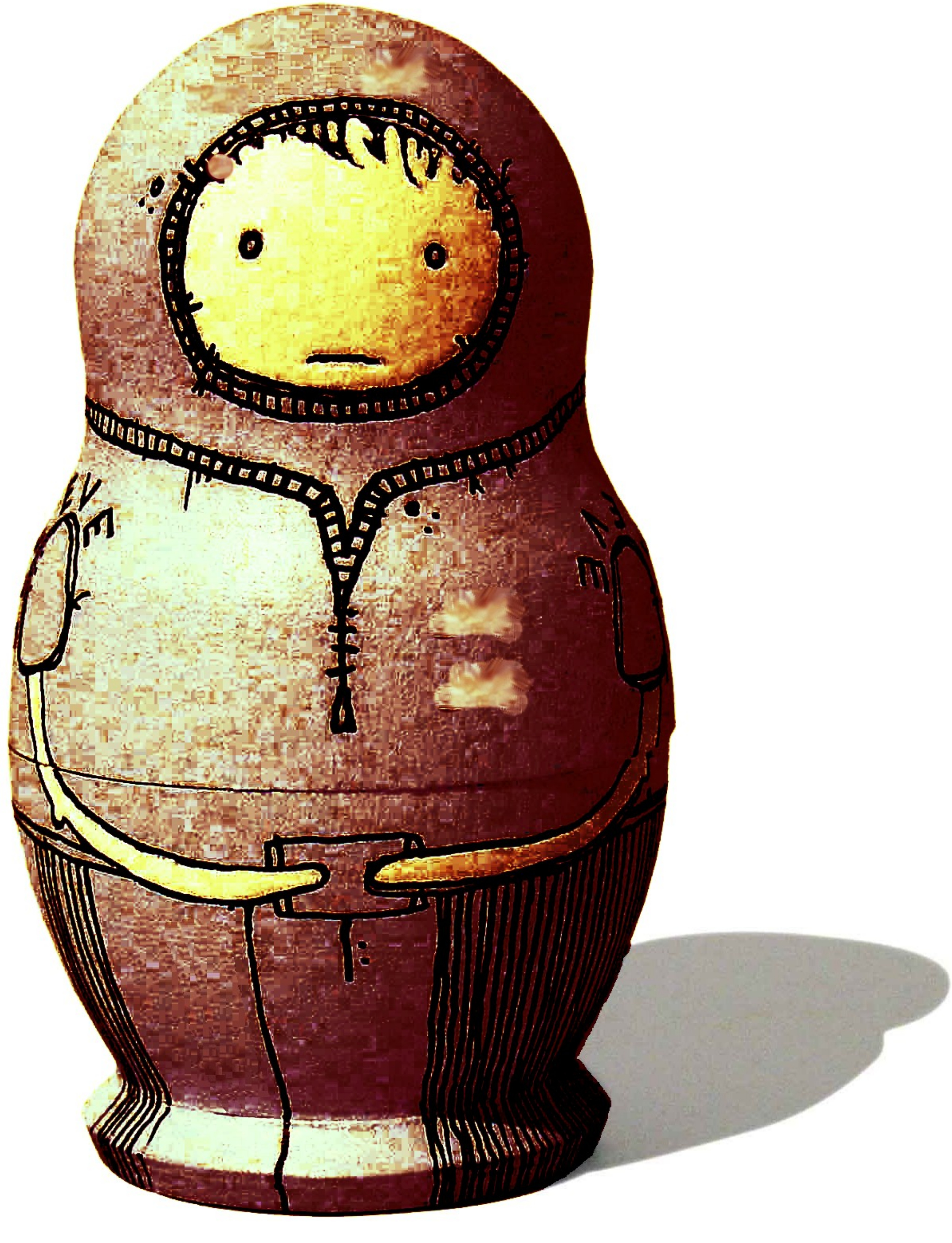
Προβλήματα με την στέγαση στο ΤΕΙ Ηπείρου!

Φοιτητική Ενημέρωση

Μεγάλα προβλήματα αντιμετωπίζει το ΤΕΙ Ηπείρου στην στέγαση και σίτιση των φοιτητών, ύστερα από τις μεγάλες περικοπές που υπέστη το ΤΕΙ, όπως όλα τα ιδρύματα της χώρας. Από τις 900 αιτήσεις για στέγαση, το ίδρυμα θα καλύψει μόνο 23 φοιτητές, ενώ οι υπόλοιπο 877 είναι ουσιαστικά υποχρεωμένοι να βρουν σπίτι και να πληρώνουν ενοίκιο. Το σίγουρο δυστυχώς είναι ότι κάποιοι θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν την σχόλη τους.
Η υποβάθμιση της παιδείας συνεχίζεται...!

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΟΦΡΟΥ ΛΑΟΥ...

ΤαΨηλάΤηςΕβδομάδας Β΄

ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Κατηγορίες για καθύβριση θρησκεύματος και κακόβουλη βλασφημία από κοινού και κατ' εξακολούθηση αντιμετωπίζουν οι συντελεστές αλλά και οι ηθοποιοί της παράστασης «Corpus Christi», μετά την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον τους από την Εισαγγελία Πρωτοδικών της Αθήνας, που βασίστηκε στη μήνυση του μητροπολίτη Πειραιώς Σεραφείμ, ο οποίος υποστήριζε ότι καθυβρίζεται το θρήσκευμα.
Την ίδια ώρα, εκκρεμεί στην Εισαγγελία η προκαταρκτική εξέταση, κατόπιν παρέμβασης και του υπουργού Δικαιοσύνης Αντώνη Ρουπακιώτη, για τα έκτροπα που είχαν συμβεί έξω από το θέατρο Χυτήριο από μέλη θρησκευτικών οργανώσεων και μέλη της Χρυσής Αυγής κατά την πρεμιέρα της παράστασης στις 12 Οκτωβρίου.

Οι κυβερνήσεις ανά τον κόσμο έκαναν συνολικά 21.000 αιτήσεις τους τελευταίους έξι μήνες σύμφωνα με τις μηχανές αναζήτησης της google.
Η έκθεση διαφάνειας δείχνει ότι διαδικτυακή κυβερνητική παρακολούθηση αυξάνεται ραγδαία.
Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έκανε τις περισσότερες αιτήσεις ζητώντας λεπτομέρειες 7.969 τους πρώτους 6 μήνες του 2012. Η Τουρκία βρίσκεται στην κορυφή των αιτήσεων για την αφαίρεση περιεχομένου.
Η google από κοινού με άλλες εταιρίες τεχνολογίας και επικοινωνίας λαμβάνει τακτικά αιτήματα από κρατικούς φορείς και δικαστήρια σε όλο τον κόσμο για να έχουν πρόσβαση στο περιεχόμενό της.

ΤΑ ΠΟΛΥ ΨΗΛΑ... ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δημοσίευμα για τις συνεχώς αυξανόμενες ρατσιστικές επιθέσεις που καταγράφονται στη χώρα μας εν μέσω οικονομικής κρίσης φιλοξενεί το διεθνές ειδησεογραφικό πρακτορείο Associated Press.
« Στους δρόμους της Αθήνας, οι ρατσιστικές επιθέσεις αυξάνονται» είναι ο τίτλος του άρθρου, το οποίο στον πρόλογό του αναφέρει:
« Η επίθεση ήρθε φαινομενικά από το πουθενά. Καθώς ο 28χρονος άνδρας από το Μπαγκλαντές έσκαβε γύρω από κάδους σκουπιδιών για παλιοσίδερα ένα απόγευμα πρόσφατα, δύο γυναίκες και ένας άνδρας του επιτέθηκαν με ένα μαχαίρι. Εκείνος ούρλιαζε καθώς έπεφτε. Βεβιασμένα μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και δέχτηκε θεραπεία για μια βαθειά πληγή στο πίσω μέρος του μηρού του».
Στην συνέχεια, το δημοσίευμα αναφέρει: «Ρατσιστικές επιθέσεις δεν έχουν επισήμως καταγραφεί, με αποτέλεσμα οι στατιστικές να είναι δύσκολο να βρεθούν. Σε μια προσπάθεια να προβάλλουν αυτό το κενό και να ευαισθητοποιήσουν έναν πληθυσμό, μουδιασμένο από τα τρία χρόνια οικονομικής κρίσης, μια ομάδα από οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φιλανθρωπικές οργανώσεις ενώθηκαν για να καταγράψουν τη βία».
«Εχουν καταγράψει 87 περιπτώσεις ρατσιστικών επιθέσεων μεταξύ Ιανουαρίου και Σεπτεμβρίου, αλλά λένε ο πραγματικός αριθμός ξεπερνά τις εκατοντάδες.

Στις 30.000 διακοπές ηλεκτροδότησης λόγω χρέους, προχωρά η ΔΕΗ κάθε μήνα πανελλαδικά, σύμφωνα με έγγραφο του επικεφαλής της Α. Ζερβού που διαβιβάστηκε στη Βουλή, ως απάντηση σε αντίστοιχη Ερώτηση στην περιοχή του Θριασίου. Η επισήμανση, αποτελεί ένα ακόμη στοιχείο ενοχής της φιλομονοπωλιακής πολιτικής των μνημονίων, που εγγυάται τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων και την εξαθλίωση των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΤΣΙΡΚ

«ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ»

Το μεγάλο έργο του Ιάκωβου Καμπανέλη, το οποίο η Τζένη Καρέζη και ο Κώστας

Μέσα στα μαύρα χρόνια της Δικτατορίας των Συνταγματαρχών και ενώ η πλειοψηφία του Ελληνικού λαού, έχει σκύψει το κεφάλι απέναντι στην Χούντα. *Ο Ιάκωβος Καμπανέλης, η Τζένη Καρέζη, ο Κώστας Καζάκος, ο Νίκος Ξυλούρης και άλλοι μεγάλοι καλλιτέχνες, προσπαθούν μέσα από ένα ιστορικό ταξίδι από το 1821 μέχρι την αντίσταση και τον εμφύλιο, να θυμίσουν στον ελληνικό λαό πως : δεν πρέπει να σφίξει άλλο το ζωνάρι...*

Καζάκος, μετέτρεψαν σε μια πραγματική αντι-δικτατορική διαδήλωση.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Το θεατρικό έργο «Το μεγάλο μας τσίρκο» του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σταθμός για το ελληνικό θέατρο, ανέβηκε το καλοκαίρι του '73 στα χρόνια της δικτατορίας και οι παραστάσεις του ήταν στην ουσία οι μαζικότερες – μέχρι το Πολυτεχνείο – πολιτικές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας.

Την Περίοδο εκείνη, ο πολιτιστικός παράγοντας στη δημόσια ζωή, ήταν εξαφανισμένος, θα μπορούσαμε να πούμε «βιασμένος», καθώς η Ελληνική κουλτούρα ή διανόηση και η παράδοση είχαν «αλωθεί» από ένα μίγμα Αμερικανικού στιλ, και βλάχικης νοοτροπίας… Το λεγόμενο «κιτς» την περίοδο της δικτατορίας, βασίλευε.

Φυσικά αυτό δεν ήταν κάτι περίεργο, καθώς όλοι οι κοινωνικοί παράγοντες και παράμετροι είχαν μπει στο «Γύψο» από τον Γ. Παπαδόπουλο και όπως αναφέρει σε μια στιγμή το θεατρικό έργο, στην πρώτη παράσταση μετά την δικτατορία (1974) όπου ξαναπαίχτηκε : «… 21 Απριλίου, ένας Έλληνας, ειδοποίησε 8 εκατομμύρια Έλληνες, ότι πρέπει να μπουν στο γύψο, ότι είναι ασθενής και διανοητικά καθυστερημένοι». Ετσι λοιπόν και σε συνδυασμό με τις μαζικές φυλακίσεις, εκτελέσεις, εξορίες και τα βασανιστήρια, πολλών αγωνιστών και πάμπολλων, διανοούμενων και καλλιτεχνών, φτάσαμε στο σημείο εκείνο όπου η χώρα με την μεγαλύτερη πολιτισμική ιστορία είχε μείνει απλά «χώρα».

Προς το τέλος της δικτατορίας, οι ηθοποιοί Κ. Καζάκος και Τ. Καρέζη, ζήτησαν από τον Ιάκωβο Καμπανέλη να τους γράψει ένα θεατρικό, στα πρότυπα ενός Γαλλικού έργου που είχαν παρακολουθήσει. Ο Ι. Καμπανέλης, συνέλαβε τότε την ιδέα, της Ιστορικής αναδρομής στην Ελλάδας του 19ου και 20ου αιώνα η οποία τελικώς, θα παρουσιαζόταν σε ένα είδος τσίρκου.
Στην Παράσταση, συμμετέχει και ο Δ. Παπαγιανόπουλος , ο οποίος παίζει το ρόλο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και πιο συγκεκριμένα, το «άγαλμα» του γέρου του Μοριά, το οποίο μπορεί και μιλά, απαγγέλλοντας τα προφητικά λόγια του ήρωα της Ελληνικής επανάστασης.

Τη μουσική, η οποία αποτελεί μεγάλο μέρος της παράστασης, καθώς ήταν πιο εύκολο για τους συντελεστές να περάσουν τα αντι– δικατορικά μυνήματά τους μέσω του ποιητικού λόγου και του τραγουδιού, (χωρίς οι πράκτορες της ασφάλειας να μπορέσουν να τους καταλάβουν) και την οποία αναλαμβάνει ο Σταύρος Ξαρχάκος, γράφοντας μια σειρά από αξέχαστα τραγούδια που είναι διαχρονικά και επίκαιρα ειδικά σήμερα. Την εκτέλεση αναλαμ-

Το «Μεγάλο Μας Τσίρκο», *ήταν μια παράσταση σταθμός στην ιστορία. Συνδύαζε καλλιτεχνική αρτιότητα, συναίσθημα, ταλέντο αλλά κυρίως πολιτική αφύπνιση. Το έργο και οι συντελεστές του στάθηκαν απέναντι στο τέρας της δικτατορίας χωρίς κανένα φόβο.*

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΤΣΙΡΚΟ

Ο Διονύσης Παπαγιανόπουλος,
στο ρόλο του Γέρου του Μοριά, Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

βάνει ο Νίκος Ξυλούρης, ο οποίος θεωρείται ήδη «σύμβολο» κατά της δικτατορίας και με την μοναδική φωνή και τον ερμηνευτικό του χαρακτήρα, απογειώνει την παράσταση και συγκινεί τους χιλιάδες θεατές που μαζεύονται καθημερινά στο θέατρο.

Το μεγάλο πρόβλημα όμως των συντελεστών του έργου, ήταν η «λογοκρισία» η οποία τότε μπορούσε να επιφέρει και βαριές ποινές.
Ετσι ο συγγραφέας εξαπατά τους λογοκριτές με ένα απλό σχέδιο: ενώ το θεατρικό αποτελούταν από 10 κύριους σπόνδυλους, ο Καμπανέλης γράφει άλλους δέκα και βάζει λάθος την σειρά των εκφράσεων, ώστε να μη μπορεί να κατανοηθεί τίποτα από τους λογοκριτές.
Τελικά, δεν αποφεύγουν την πλήρη λογοκρισία και μαζί με τα ψεύτικα, «κόβονται» και οι κανονικές, ατάκες του έργου.

***«Μηχανές και εφευρέσεις, για συλλήψεις και εκτελέσεις» ακούγεται σε ένα τραγούδι της παράστασης, το οποίο** λογοκρίθηκε, αν και αναφερόταν υποτίθεται, στην «Γκιλοτίνα» όπου έφεραν οι μεγάλες δυνάμεις, μετά την επανάσταση του 21'.*

Όμως ακόμα και αυτές είναι αρκετές για να προκαλέσουν όπως θα δούμε στη συνέχεια, ένα είδος εξέγερσης!
Η παράσταση Κάνει πρεμιέρα το καλοκαίρι του 1973 , στο θέατρο «Αθήναιον» . Πάει αρκετά καλά από τις πρώτες, μέρες αλλά όσο αυτές παίρνουν παίρνει τεράστιες διαστάσεις, όσον αφορά τι συμμετοχή!
Υπολογίζονται σε πάνω από 400.000 κόσμου ο οποίος έκοψε εισιτήριο για την παράσταση.
Μέσα σε λίγους μήνες έχει γίνει ήδη πολύ «επικίνδυνη» για το καθεστώς , το οποίο δεν αργεί να λάβει μέτρα…

Καθημερινά και για όσο παίζετε η παράσταση, πλήθος, πρακτόρων της ασφάλειας, της ΕΑΤ-ΕΣΑ καθώς και αστυνόμοι, βρίσκονται μέσα στο θέατρο και «παρακολουθούν» την παράσταση…

Σημειώνουν τις ατάκες, οι οποίες φέρουν αναγνώριση από το κοινό, αυτές που καταχειροκροτούνται ή που προκαλούν γέλιο, ώστε να «κοπούν» με την σειρά τους, σύμφωνα με το κώδικα 195…

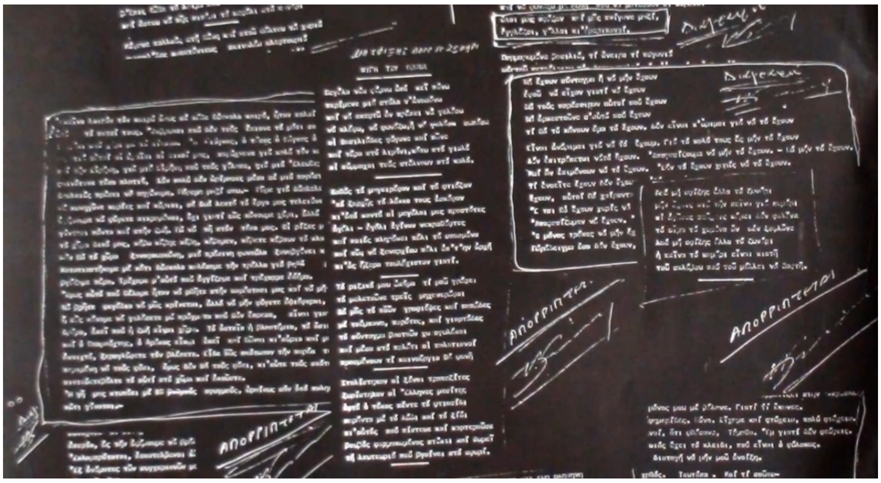
Σιγά σιγά και όσο φτάνουμε κοντά στην εξέγερση των φοιτητών το Νοέμβρη και την κατάληψη του πολυτεχνείου, η κατάσταση από τη μεριά της δικτατορίας, έχει ξεφύγει, σε όσον αφορά τουλάχιστον την παράσταση.
Ετσι, ενώ οι πρωταγωνιστές, αρκετές φορές μέσα στη βδομάδα, αναγκάζονται να επισκεφθούν την ασφάλεια και την ΚΥΠ για να δίνουν αλλεπάλληλες εξηγήσεις για το «τι» και «πως» λένε και πράττουν στην παράσταση, το ίδιο το θεατρικό, έχει ήδη μετατραπεί σε μια πραγματική διαδήλωση ενάντια στη δικτατορία.
Χαρακτηριστικό είναι, πως ενώ παίζεται η παράσταση, ταυτοχρόνως η ασφάλεια κυνηγά, άτομα από το κοινό μέσα στο θέατρο, φοιτητές από το πολυτεχνία πηγαινοέρχονται για να αποφύγουν τους πράκτορες, βασανισμένοι από την ΕΑΤ-ΕΣΑ και τις φυλακίσεις, παρακολουθούν την παράσταση μόλις αποφυλακίζονται, με σπασμένα άκρα ή άλλες δυσλειτουργίες που τους «χάρισε» το έκτρωμα, της εκτροπής.

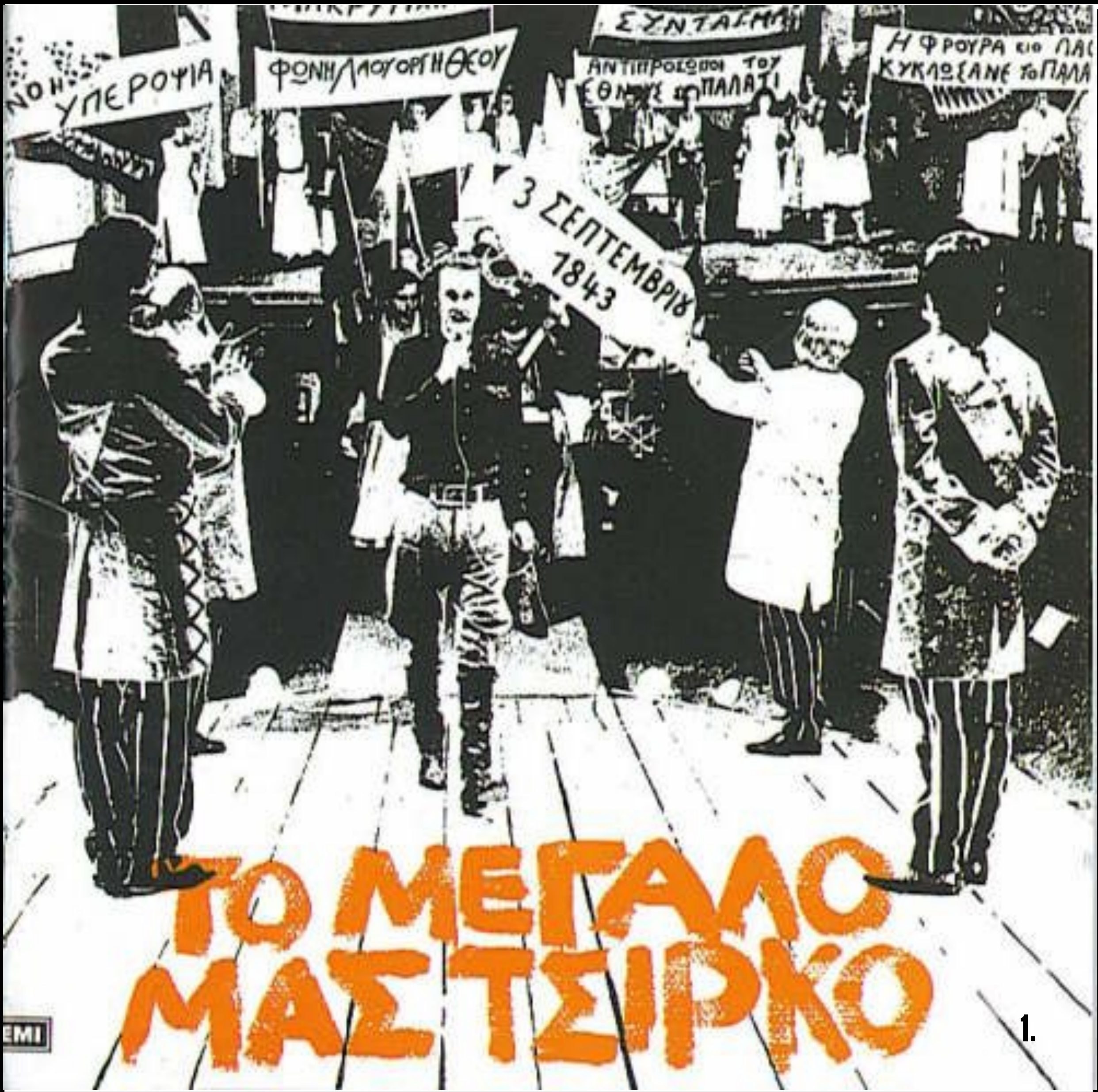
Και ενώ το πλήθος δεν μπορεί να ελεγχθεί, καθώς μιλάμε για μεγάλες μάζες ανθρώπων οι οποίοι συρρέουν για να δουν την παράσταση, αλλά ακόμη και έτσι, όλοι, βρίσκονται σε έναν εξεγερσιακό αναβρασμό ο οποίος δεν συγκρατιέται μετατρέποντας έτσι το θέατρο σε καζάνι που, βράζει.
«Ο Νίκος Ξυλούρης ήταν εδώ χθες» λένε οι φοιτητές λίγο πριν την κατάληψη του πολυτεχνείου μετατρέποντας τον καλλιτέχνη καθώς και την παράσταση ολόκληρη σε σύμβολο του επικείμενου αγώνα. Συνθήματα όπως, «ψωμί-παιδεία- ελευθερία» ή «φωνή λαού– οργή θεού» πηγάζουν ουσιαστικά από την παράσταση.
Η μόνη λύση για το καθεστώς είναι το σταμάτημα της παράστασης.
Ετσι, ενώ ο Καζάκος και η Καρέζη, μαζί με άλλους από την παράσταση, φτιάχνουν κρυφά ηχητικά αντίγραφα από την παράσταση, εισβάλει στο σπίτι τους η ασφάλεια και συλλαμβάνει τη Τζένη Καρέζη.
Μετά από λίγο συλλαμβάνεται και ο Κ. Καζάκος.

Το έργο, μέσα από τις κωμικοτραγικές του ιστορίες, στόχο είχε την αφύπνιση του ελληνικού λαού ενάντια στο δικτατορικό καθεστώς, που *του είχε επιβληθεί. Οι παραστάσεις ήταν ολοένα και μαζικότερες. Σύντομα η λογοκρισία της Χούντας έβαλε στο στόχαστρο της το έργο «Το Μεγάλο Μας Τσίρκο».*

1.

Η Καρέζη μένει στα κρατητήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ για περίπου ένα μήνα ενώ δεν βασανίζεται σωματικά, όπως πολύ άλλοι πολιτικοί κρατούμενοι, αλλά δέχεται τον ψυχολογικό βασανισμό, από τους «κάφρους» βασανιστές.

Στις 15 Δεκεμβρίου και μετά από ένα μήνα φυλακής, η Καρέζη αποφυλακίζεται και στις 22 του ίδιου μήνα ξαναρχίζουν τις παραστάσεις.
Εκείνη τη μέρα και σ' εκείνη την παράσταση, το θέατρο είναι ασφυκτικά γεμάτο, τόσο από θεατές, όσο και από αστυνόμους…

Με το που τελειώνει η παράσταση με το απίστευτο τραγούδι : «Λαέ μη σφίξεις άλλο το ζωνάρι» το οποίο μαζί με τον Ξυλούρη ερμηνεύει συγκινημένη και η Καρέζη, το κοινό τους πετά «βροχή» από κόκκινα γαρύφαλλα τα οποία είχαν κρύψει και τους καταχειροκροτεί.

Τότε η Καρέζη εμφανώς συγκινημένη λέει:
«ναι μπορώ να ξανακάνω φυλακή, ναι μπορώ να ξανακάνω»

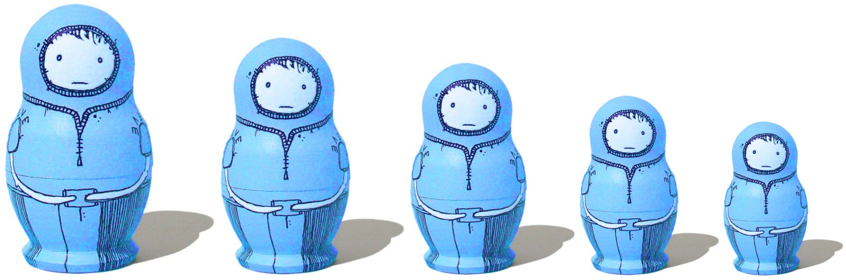

1.Ιστορική φωτογραφία από το έργο ,
Με το Νίκο Ξυλούρη να τραγουδά , πλαισιωμένος από τα
συνθήματα της παράστασης. Ύστερα, έγινε και το εξώφυλλο της ηχογραφημένης παράστασης

2.Όι άνθρωποι που μας έδωσαν το πολύτιμο φώς του πολιτισμού κατά την διάρκεια της μεγάλης «Νύχτας», από
αριστερά, Κ. Καζάκος, Ι. Καμπανέλης, Τζένη Καρέζη και ο Μίκης Θεοδωράκης.

3.Ο δημιουργός της μουσικής του μεγάλου μας
τσίρκου και μεγάλος μας μουσικός, Σταύρος Ξαρχάκος.

ΤΟ 1-1-4

Το σημαντικότερο σημείο και το βαθύτερο νόημα του θεατρικού, είναι η Δημοκρατία, η ανεξαρτησία και ο αγώνας, ο διαχρονικός αγώνας των λαών για σύνταγμα, το οποίο βρίσκεται σχεδόν πάντα ή υπό μερική ή υπό ολική εκτροπή από τους δυνάστες του λαού.
Ετσι και μέσω της απίστευτης ιδέας του συγγραφέα, να ταξιδέψει μαζί με το κοινό, μέσω της παράστασης στο χρονικό αυτού του ασταμάτητου αγώνα για «Σύνταγμα», για ελευθερία δηλαδή, από το 1821 μέχρι τις μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις την περίοδο της αποστασίας, λίγο πριν τη Δικτατορία, όπου οι εργάτες και ο φτωχός λαός συγκρούονταν καθημερινά με την αστυνομία φωνάζοντας το παράξενο σύνθημα, γνωστό ως 1-1-4.
Το 1-1-4,΄ήταν το ακροτελεύτιο άρθρο του Συντάγματος για εκείνη την εποχή, ένα άρθρο μοναδικό στο κόσμο, το οποίο σήμερα γνωρίζουμε ως άρθρο 120 του συντάγματος και το οποίο αναφέρει ρητά :
« *Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.*»

Η παράσταση προσφέρει με έναν πολύ πρωτοποριακό και ποιητικό τρόπο, όσα είχε να δώσει στην Αθηναϊκή κοινωνία τότε. Συγκεκριμένα ο Συγγραφέας, τοποθετεί αλληγορικά , τα λόγια του Κολοκοτρώνη (Δ. Παπαγιανόπουλος) στο κεφάλαιο «Η τρείς του Σεπτέμβρη», δηλαδή στις 3/9/1843, όπου ο Ελληνικός λαός ζήτησε για πρώτη φορά να έχει Σύνταγμα:
« *Για ακούτε, βρε τωρινοί Έλληνες, εμείς οι παλαιοί, όσο ζούσαμε, πολλά επικραθήκαμε και αδικηθήκαμε. Μην αφήνετε τους σπεκουλαδόρους να κάνουνε τους πεθαμένους πολεμιστές κάλπικη μονέδα για να σας πουλάν και να σας αγοράζουν. Κι αν θέτε στα αλήθεια να τιμήσετε εμάς τους παλιούς, μη μας τηράνε πλέον. Κάμετε τον δικό σας δρόμο, πάτε μπροστά και λησμονήστε μας! Μη σας λένε πως εμείς αγράμματοι, με ένα ξεροκόμματο και με την πίστη στον Χριστό κάναμε θάματα! Πού είσαι, ορέ Καραϊσκάκη, να τα πεις καλύτερα! Εμείς επολεμήσαμε για να έχετε σεις τα γράμματα και το ψωμί που δεν είχαμε και να μη χρειάζεστε θάματα για να ζήσετε ζωή ανθρωπινή... Έι, Παπαφλέσσα, σήκω και έλα βοήθα. Αφήστε τον δικό μας αγώνα και κοιτάτε τον δικό σας... Οι πεθαμένοι με τα πεθαμένα και οι ζωντανοί με τα ζωντανά*».

Διαδηλωτές πριν από την περίοδο της δικτατορίας, *οι οποίοι ήδη διεκδικούν την ενεργοποίηση του άρθρου 114 αποδεικνύοντας έτσι, πως η Χούντα δεν ξεκίνησε υο 67'...*

Η Γάζα πεθαίνει για τις εκλογές του Ισραήλ.

ΚΑΘΩΣ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ, ΓΙΑ ΑΚΟΜΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ, Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΤΕΛ ΑΒΙΒ, ΕΒΑΛΕ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΗΝ ΙΣΟΠΕΔΩΣΗ ΤΗΣ ΛΩΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΜΑΧΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΤΟΥ ΕΠΙ ΣΕΙΡΑ ΔΕΚΑΕΤΙΩΝ, ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ.

Ρεπορτάζ

Στις 14/11 και μετά από αρκετές μέρες αεροπορικών βομβαρδισμών της Λωρίδας της Γάζας, το Κράτος του Ισραήλ ξεκίνησε την πολεμική επιχείρηση « αμυντικός Στύλος», ενάντια στην « τρομοκρατική οργάνωση Χαμάς» -όπως αποκαλεί το καθεστώς του Τελ Αβίβ- την Παλαιστινιακή οργάνωση. Η επιχείρηση λοιπόν, η οποία μετράει είδη τέσσερα εικοσιτετράωρα «ζωής», μόνο «αμυντικός» και «στύλος» δεν είναι… γιατί δεν στηρίζει καμία άμυνα, κατ αρχάς, διότι το Ισραήλ δεν είναι ο αμυνόμενος αλλά ο συνεχώςεδώ και πολλές δεκαετίες επιτιθέμενος και δεύτερον γιατί όπως καταμαρτυρούν τα γεγονότα, μιλάμε για μια γενικευμένη και κατά μέτωπο επίθεση του κράτους του Ισραήλ προς την Γάζα.

Το μεσημέρι τις ίδιας μέρας, ισραηλινές δυνάμεις κατοχής, δολοφόνησαν τον Al Jabari , αρχηγό της στρατιωτικής πτέρυγας της Χαμάς, πιθανότατα με βομβαρδισμό από αέρος. Μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, το Ισραήλ έχει εξαπολύσει πάνω από 800 αεροπορικές επιδρομές. Οι νεκροί έχουν ξεπεράσει τους 46 και οι τραυματίες είναι εκατοντάδες. Το ίδιο το Ισραήλ παραδέχεται ότι μόνο το Σάββατο χτύπησε πάνω από 300 στόχους στην Γάζα! Αν φέρουμε στο μυαλό μας ότι η λωρίδα της Γάζας είναι ίσως η πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή του πλανήτη, μπορούμε να καταλάβουμε το μέγεθος της καταστροφής.

Οι πληροφορίες που φτάνουν συνεχώς, κάνουν λόγο για εκτεταμένη χερσαία επιχείρηση του Ισραήλ που είδη έχει αρχίσει, καθώς τεθωρακισμένα και πλοία σφυροκοπούν είδη την λωρίδα της Γάζας. Αργά το βράδυ του Σαββάτου χτυπήθηκε ο πύργος Shawa & Husari που φιλοξενεί ΜΜΕ & γραφεία. Δύο τοπικά ραδιόφωνα έπαψαν να εκπέμπουν ενώ υπάρχουν και τέσσερις τραυματίες δημοσιογράφοι. Κάθε λεπτό που περνά η Γάζα μετρά νεκρούς και τραυματίες και κυρίως, ανήλικα παιδιά.

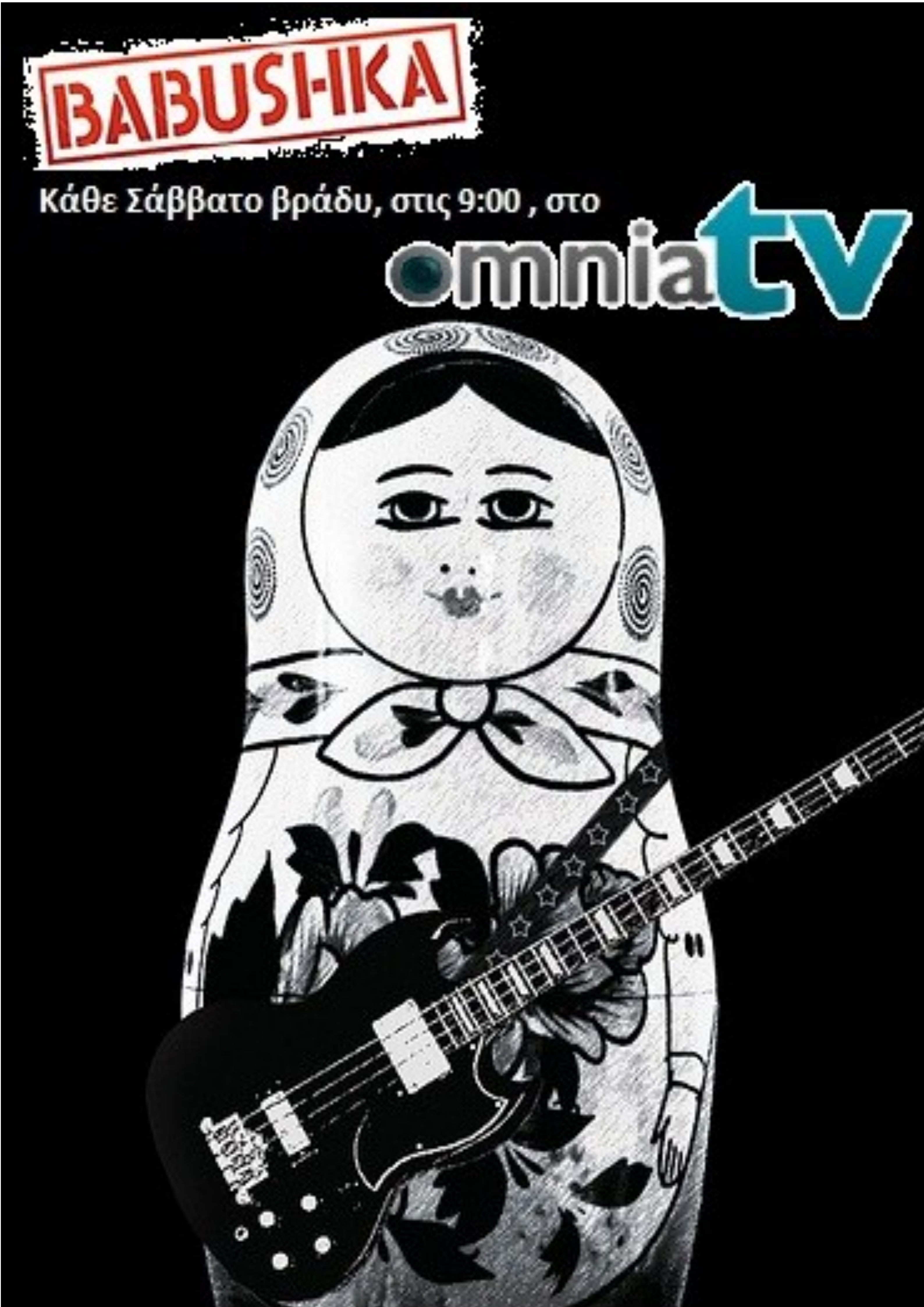

Στις προηγούμενες Ισραηλινές εκλογές του 2008, το Ισραήλ είχε εξαπολύσει επίθεση στην Γάζα που την ονόμασε «Συμπαγές Μολύβι», με πάνω από 1500 νεκρούς (ανάμεσά τους εκατοντάδες παιδία), έτσι και τώρα που έχει πάλι εκλογές κάνει κάτι ανάλογο, ο Ισραηλινός υπουργός εσωτερικών δήλωσε: «Η Γάζα πρέπει να επιστρέψει στο Μεσαίωνα για να είναι ασφαλές το Ισραήλ τα επόμενα 40 χρόνια»!Φαίνεται ξεκάθαρα γιατί το Ισραήλ εξαπολύει τέτοιου τύπου εκκαθαριστικές επιθέσεις. Γιατί ελέγχει τον αποκλεισμό της Γάζας και γιατί έχει βυθίσει έναν ολόκληρο λαό στην πείνα και την εξαθλίωση. Όλα αυτά προφανώς, τα κάνει με την στήριξη του λαού του Ισραήλ αν και δεν μπορεί να θεωρηθεί απόλυτα ορθό αυτό αν λάβουμε υπόψη μας την τεραστίων διαστάσεων προπαγάνδα της Ισραηλινής Κυβέρνησης, η οποία χρησιμοποιεί το δόγμα της «ανασφάλειας», τουλάχιστον 3.5 εκατομμυρίων πολιτών του Ισραήλ, όπως λέει έναντι επικείμενων βομβιστικών επιθέσεων από τους Παλαιστίνιους.

Αυτός όμως που δίνει στο Ισραήλ, την πλήρη νομιμοποίηση για να σκοτώνει άοπλους και να ισοπεδώνει ολόκληρες συνοικίες από τον χάρτη, δεν είναι άλλος από τις ΗΠΑ, που τους παρέχουν την πολιτική και . στρατιωτική βοήθεια σε όλες αυτές τις αμυντικές δολοφονίες, όπως και στην συγκεκριμένη.

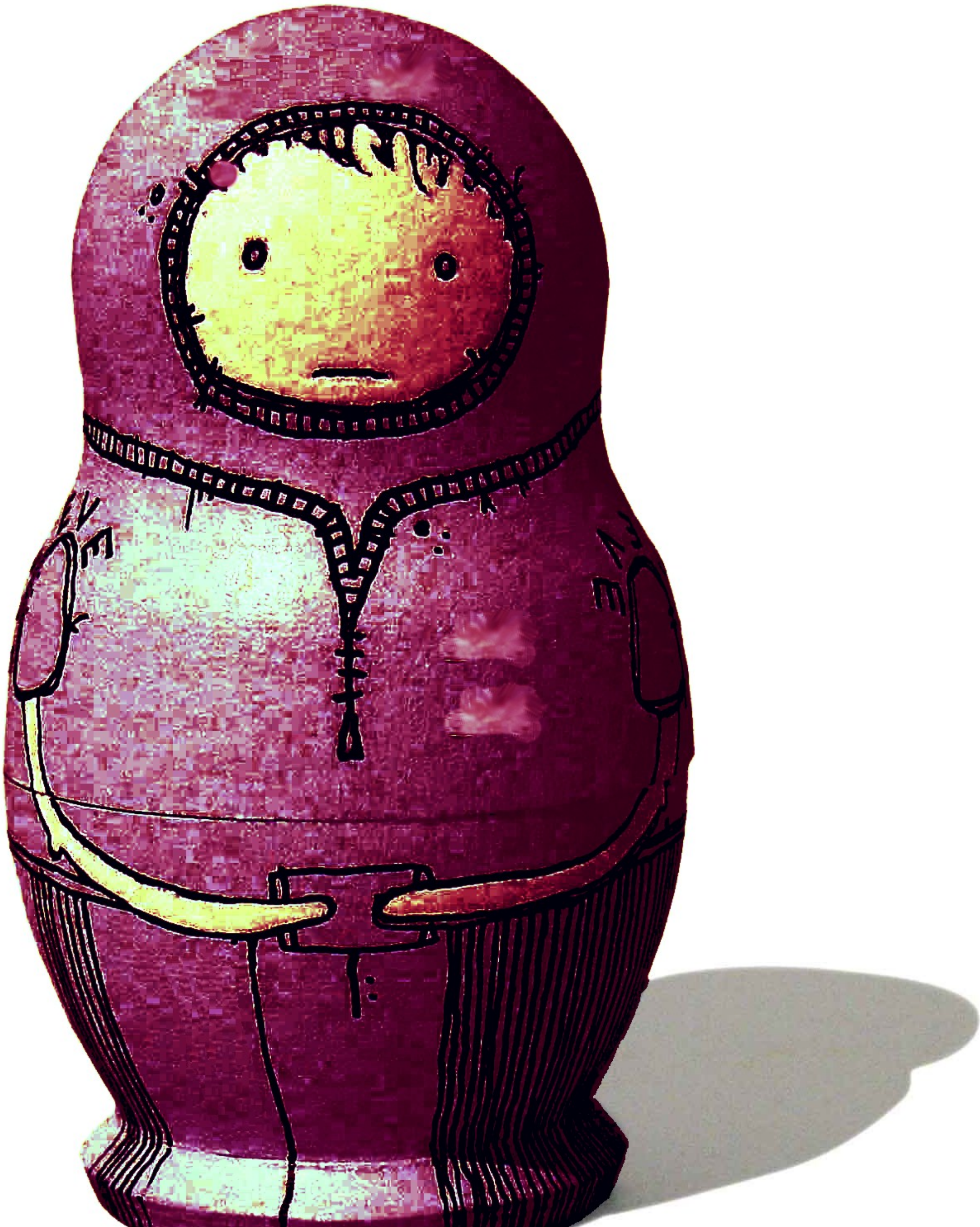

Ο Al Jabari που ηγείτο των Ταξιαρχιών Ιζεντίν Αλ Κασάμ στη Γάζα. Ήταν ο Νο1 στη λίστα καταζητούμενων από το Ισραήλ και το πιο υψηλόβαθμο στέλεχος της Χαμάς που σκοτώθηκε από την εισβολής στη Γάζα πριν 4 χρόνια.

BABUSHKA
Κάθε Σάββατο βράδυ, στις 9:00 , στο
omniaTV

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΠΟΥ ΤΑ ΛΕΕΙ ΕΞΩ
ΑΠ' ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ...

ΟΡΓΗ ΛΑΟΥ
(και άλλα μεταθανάτια ποιήματα)

«Η επιλογή έγινε από ***το βιβλίο «ΟΡΓΗ ΛΑΟΥ»*** *του Κώστα Βάρναλη, εκδόσεις κέδρος, δεύτερη έκδοση, το Μάιο του 1976.»*

Στίχοι αφιερωμένοι στους σημερινούς δοσίλογους, ξενόδουλους και μπράβους, από τη συλλογή του Κώστα Βάρναλη, «ΟΡΓΗ ΛΑΟΥ (και άλλα μεταθανάτια ποιήματα)».

Γράφει ο **Φιλόσοφος**

Τυχερός
Να γελιέσαι πως είν' Ελλάδα ο τόπος
…………
«Στη χώρα αυτή που τήνε λέων δικιά
Μου Ξένος είμαι και τυχερός που ζώ».
Ξεπεσμός
…………
Η ντροπή σου, χιλιόχρονε ραγιά
Κι από τα σίδερα σου πιο βαριά!
Γενιές κλαψουρίζεις : «αύριο θα φωτίσει
Ηλιος διπλός τη κατάμαυρη χτίσει»
Αν λαχταράς τον Ήλιο, ανασηκώσου
Και με δαυλό άναψε τονε δικό σου.
Αυγ 1967

«αιδώς, αργειοι…»

Με ζήλο στα σχολεία της προδοσίας
Τον σάπιον αιώνα σέπεται η γενιά
Χαίρονται της σκλαβιάς τη ξεγνοιασιά
Και τρέμουν του λαού τη παρουσία.
….
«ελευθερίης φαος ιρον…»
Νοε 1968

Αυτονεκρολογία
……..
Μισόν αιώνα πάλευα κι απάνου
Για λευτεριά δικιά μου και των άλλων
…………..
Με μπουκώναν μωρό «μεγάλη ιδέα»
Κρύβοντας μου το πιο αιμοβόρο
οχτρό μου :
Να 'μια του ξένου ο πάτος, να μισώ
Και να καταφρονώ τα' ανόσια πλήθος.
Τα σχολεια μου τα κλείσανε τα μάτια.
Μου τ' ανοίγαν η ζούγκλα των ολίγων
Και τα «καταραμένα» τα βιβλία.
Κι ολάνοιχτ' απομείναν ως το τέλος
………………
Ευχαριστώ σας, γερατεια και πόνοι,
Που εσείς με ξαποστείλατε, όχι ο νόμος
(δυο φορές «επ' εσχάτη προδοσία»!
…………..
Ρίχτε με τώρα στα βαθιά της θάλασσας.
Τα' αδούλωτα κορμιά δε βρίσκουν ούτε
Μια σπιθαμής Ελλάδα να ησυχάσουν!
Νοε 1968

Στο Γιο του
…………..
Αν μου μοιάσεις
Κυνηγημένος θα 'σαι ολοζωίς
Η νύχτα σκοτωμένος.
……………
Αν όμως δε μου μοιάσεις, η ντροπή
Καταδικιά μου θα 'ναι, όχι δικιά σου.
Καταδότης, τσολιας και μπλοκαδόρος,
όσο βουλιάζεις στα σκάτα,
άλλο τόσο θα βγαίνεις καθαρός και
τιμημένος.
…………

ΔΟΥΛΟΣ ΥΓΙΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ
Εσκαβες λίγες μέρες κάθε μήνα
Για τη πανεθνική σου φασουλάδα.
«τ' αφεντικά μου ας έχουν την Ελλάδα,
Εχω εγώ Μαραθώνα, Σαλαμίνα….»
Τη σκλαβιά σου την έζησες, σκαφτιά,
Σκοτωμένος, χωρίς να πολεμάς.
Δεν έβαλες στη κόλαση φωτιά,
Όπως θα 'λεγε τώρα ο Παλαμάς.
Νοε 1969

ΔΙΑΛΟΓΟΣ
………
Ο εθνικόφρων
Ζωή χαμένη. Αν ήθελες, διαβάτα,
Να προκόψεις εδώ, στα χρόνια ετούτα,
Θ' αρχίναες, όπως όλοι οι γνωστικοί,
απ΄το θεο, να καταλήξεις κλέφτης.

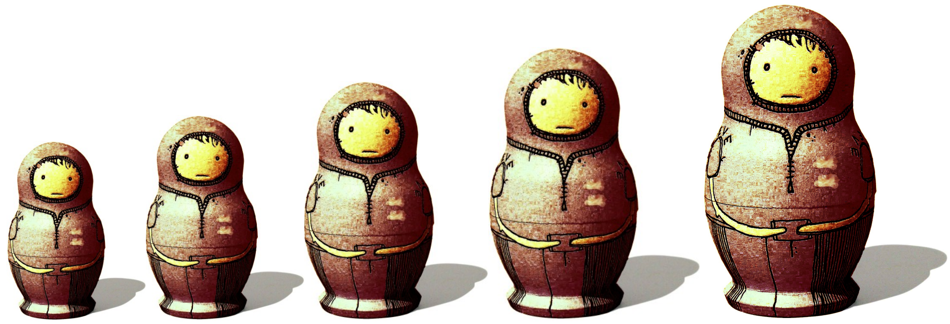
Η ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ
………..
Αιώνες σε κρατάνε φυλακή
Οι αφεντάδες σου ξένοι και δικοί.
Και σ' αμολάνε λίγο, αν είναι χρεία
Να πνίξεις αλλωνών ελευθερία!
28-11-73

Η ΝΥΧΤΑ ΜΟΥ
……
Δεν έχουν τελειωμό
Τα βάσανά μας, άνθρωποι καλοί—
Καλοί στους αλλουνούς
Κακοί στον εαυτό σας!
……..

ΠΟΤΕ?
Να μασάει ο χοντρός είναι δουλειά του,
Γουργουρίζει η πατρίδα στη κοιλιά του!!
Νόμος : ο πού προδίδει κι απατά,
Όλο και πιο ψηλότερα πατά!
Και συ Λαέ με την καμμένη ανάσα
Πότε θα κόψεις του χοντρού τη μάσα;

Μετράς και το πενηντάλεπτο!

Γράφει ο **Bukowski**

Κατεβαίνεις να βρεις ένα φίλο, μια παρέα. Κάθεσαι στο μαγαζί, σε ρωτάνε «να σου φέρω κάτι;». Λες «εεε θα σου πω σε λίγο». Σκέφτεσαι: πήρα καφέ σήμερα στο χέρι και μια τυρόπιτα, θέλω να πάρω και τσιγάρα, δε βγαίνω. Άστο μωρέ θα πιούμε καμιά μπύρα το Σάββατο. Φτάνει Σάββατο και ο υπολογισμός σου αποδεικνύεται ακριβής: έχεις λεφτά για μία, άντε δύο μπύρες. Δεν πειράζει, πάλι καλά που έχω και ίντερνετ και μπορώ και κατεβάζω την/τις αγαπημένη/ες μου σειρά/ές και αράζω σπίτι μου, μόνος μου, μπροστά στον υπολογιστή μου και βλέπω. Να 'ναι καλά αυτός που έφτιαξε τα τόρεντς και μπορούμε τουλάχιστον να κατεβάζουμε γιατί και 7 ευρώ για το σινεμά είναι πολλά. Αν είναι μάπα η ταινία; Απαπά δεν το ρισκάρεις.

Εμφανώς τα λεφτά που παίρνουμε έχουν μειωθεί. Και δουλειά να έχεις, δεν πληρώνει στην ώρα της, αν δεν έχεις κοιτάς να τα μπαλώσεις, αν τα μπαλώνεις καιρό μπορεί να παραιτηθείς. Ένα φαινόμενο όμως που ίσως επιδρά πιο πολύ και που δεν το σκεφτόμαστε συχνά, γιατί δεν είμαστε γκουρού και γιατί η τεχνική-οικονομική γλώσσα αμέσως σε κάνει να εμπιστεύεσαι τους ειδικούς της «οικονομίας», είναι ο πληθωρισμός. Διαβάζουμε στη Wikipedia: **Πληθωρισμός** είναι η συνεχής αύξηση του γενικού επιπέδου των τιμών μιας οικονομίας μέσα σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Ας τα πάρουμε με τη σειρά: το γενικό επίπεδο τιμών είναι ένας μέσος όρος με διαφορετική βαρύτητα για κάποια προϊόντα απ' ότι άλλα, ανάλογα πόσο σημαντικά θεωρούνται για τις ανάγκες μας. Περιλαμβάνει πάνω κάτω όλα τα καταναλωτικά αγαθά, άρα ότι αφορά τον πολύ κόσμο. Μια συγκεκριμένη χρονική περίοδος είναι τα τελευταία χρόνια, ειδικά τα μνημονιακά μας (2009 επί της ουσίας με σήμερα). Συνεχής αύξηση είναι ακριβώς αυτό που βιώνουμε. Είναι όταν για να πάρεις δύο σακούλες τρόφιμα από το σούπερ μάρκετ θες 50 αντί για 30 ευρώ. Όταν τα ίδια λεφτά δε σε φτάνουν για τις ίδιες μέρες. Όταν θες 20 ευρώ βενζίνη την εβδομάδα (για μικρά αυτοκίνητα) ενώ κάποτε γέμιζες το αμάξι με 40 ευρώ. Έτσι λοιπόν, δε ζούμε μόνο τη λιτότητα, ζούμε και την ακρίβεια. Αυτό που «φοβάται η Γερμανία» για το ευρώ, αυτό ακριβώς συμβαίνει. Ο διπλός αυτός μηχανισμός είναι που επιβάλλει το να ζούμε με λιγότερα, το να δεχτούμε να δουλεύουμε με *επί της ουσίας* λιγότερα, ακόμα και εκεί που ο ονομαστικός μισθός διατηρείται.

Μετράς και το πενηντάλεπτο. Αυτό όμως σε κάνει να σκέφτεσαι τη δεκαετία που μας πήραν τα μυαλά με την ψεύτικη ευμάρεια. Τον έμπορο που το 50 δραχμές το έκανε 50 λεπτά κάπου το 2001, δηλαδή περίπου 170% αύξηση (για όσους θυμούνται την αναλογία 1 ευρώ – 340,73 δραχμές), και μπόρεσε να δει τα κέρδη του να αυξάνονται και να νοιώθει περήφανος ως μέλος του «κλαμπ των ισχυρών», με σαθρές βάσεις όμως. Και σκέφτεσαι, δεν πειράζει, καλά κάνεις και μετράς και το πενηντάλεπτο, γιατί και αυτό έχει αξία, μαζί με άλλο ένα φτάνει για μια μπύρα. Και παίρνεις δύο μπύρες και πας στο σπίτι του κολλητού σου να τον ξεκολλήσεις από το πισί και από τις σειρές. Και κανονίζεις να περάσουν και τα παιδιά ο καθένας με ότι έχει. Και βγαίνετε στην πλατεία, στα σκαλάκια ή αν κάνει κρύο σε κανένα σπίτι. Και περνάτε πιο ωραία και πιο ουσιαστικά απ' ότι στο στημένο καφέ με χρονοδιάγραμμα ή στο δήθεν κλαμπ.

ΚΑΙ ΟΙ ΧΕΛΩΝΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΕΤΑΞΟΥΝ /LAKPOSTHA HAM PARVAZ MIKONAND

Σκηνοθεσία: Bahman Ghobadi
Διάρκεια: 94' | ΙΡΑΝ, 2004
Σενάριο: Bahman Ghobadi
Φωτογραφία: Shahriar Assadi
Μουσική: Housein Alizadeh
Παίζουν: Soran EBRAHIM, Hirsh FEYSSAL, Avaz LATIF…
Παραγωγή: MIJ FILMS (Teheran)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΤΑΙΝΙΑ

Σε ένα μικρό χωριό στο ιρακινό Κουρδιστάν, στα σύνορα μεταξύ Ιράν και Τουρκίας, οι κάτοικοι επιθυμούν διακαώς να αποκτήσουν δορυφορικό πιάτο για να μπορούν να ενημερώνονται για την επικείμενη επίθεση των Αμερικανών στο Ιράκ …

Ερχόμενο από ένα άλλο χωριό με τη μικρότερη αδελφή του και το παιδί της, ένα ακρωτηριασμένο αγόρι φέρνει ένα προμήνυμα: ο πόλεμος ολοένα πλησιάζει…

Το Turtles Can Fly διαδραματίζεται στο Κουρδιστάν τις παραμονές της αμερικανικής εισβολής στο Ιράκ.

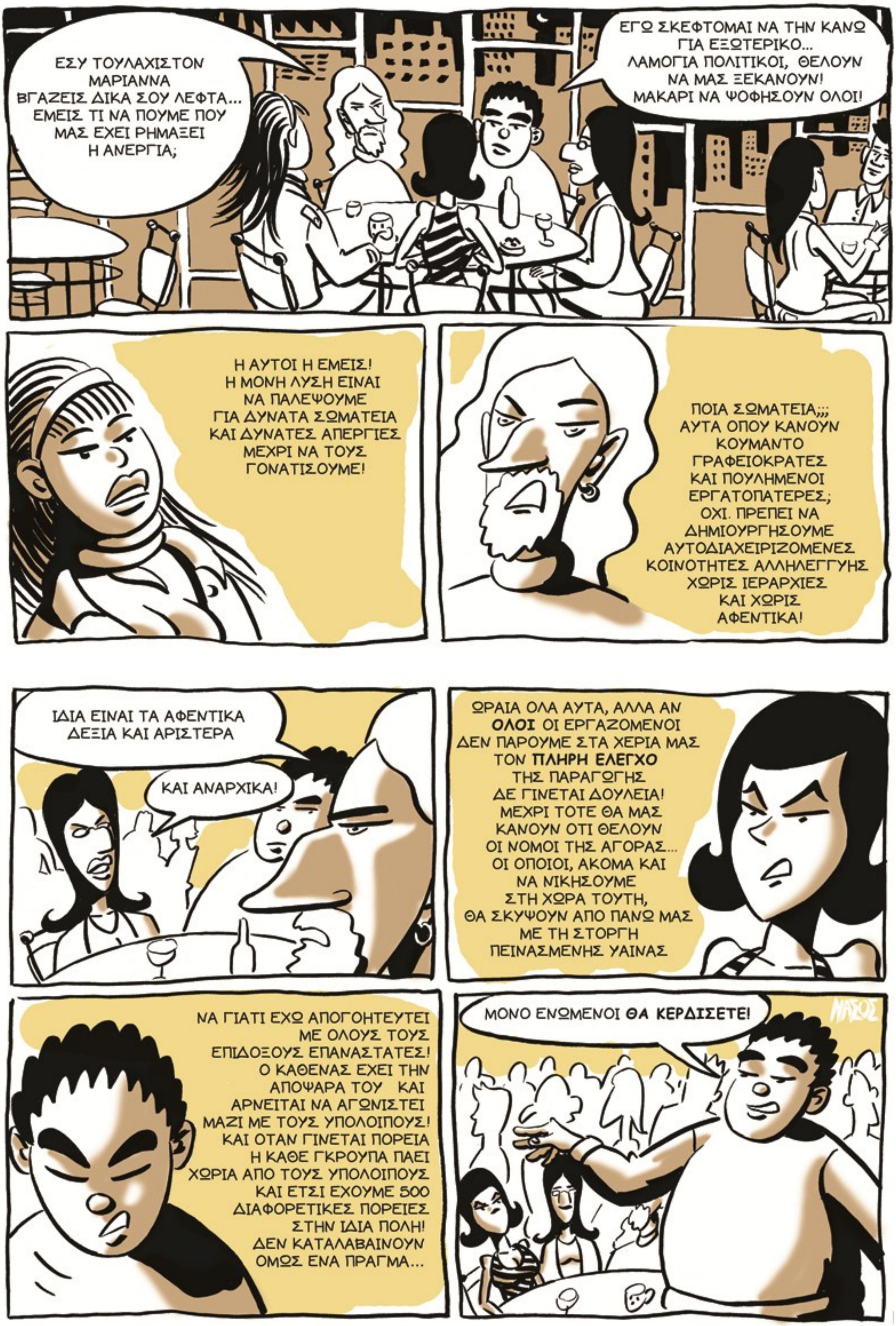
Ο Δεκατριάχρονος Σοράν (Σοράν Ιμπραχίμ) είναι γνωστός ως "Δορυφόρος", για την εγκατάσταση πιάτων και κεραίων στα τοπικά χωριά αναζητώντας νέα για τον Σαντάμ.

Είναι ο αρχηγός των παιδιών, που τα οργανώνει να κάνουν την επικίνδυνη αλλά αναγκαία δουλειά των ναρκαλιευτών.

Ο Δορυφόρος ερωτεύεται μια μικρή ορφανή (Αβάζ Λατίφ), ένα κορίτσι με θλιμμένο πρόσωπο που περιπλανιέται με τον αδελφό της (Χιρς Φεϊζάλ), που φαίνεται να έχει το χάρισμα της προφητείας.

Τα αδέλφια έχουν υπό την προστασία τους ένα τρίχρονο παιδάκι, του οποίου οι δεσμοί με τα δύο αδέλφια γίνονται γνωστοί όταν αποκαλύπτεται η ανείπωτη, σκληρή αλήθεια.

Η καταστροφή αυτής της γης και των κατοίκων της φανερώνεται από την οπτική των παιδιών. Τα εξαιρετικής ομορφιάς στοιχειωμένα βουνά αποτελούν το φόντο της βίας και της τραγωδίας, αλλά την ίδια στιγμή η ψυχή και το χιούμορ των παιδιών είναι μία αναντίρρητη δύναμη.

ΕΣΥ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΒΓΑΖΕΙΣ ΔΙΚΑ ΣΟΥ ΛΕΦΤΑ... ΕΜΕΙΣ ΤΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΡΗΜΑΞΕΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ;
ΕΓΩ ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΝΩ ΓΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ... ΛΑΜΟΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ, ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΞΕΚΑΝΟΥΝ! ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΨΟΦΗΣΟΥΝ ΟΛΟΙ!
Η ΑΥΤΟΙ Η ΕΜΕΙΣ! Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΔΥΝΑΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΑΤΙΣΟΥΜΕ!
ΠΟΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ;;; ΑΥΤΑ ΟΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΟΥΜΑΝΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΕΣ; ΟΧΙ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΧΩΡΙΣ ΙΕΡΑΡΧΙΕΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΦΕΝΤΙΚΑ!
ΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΑ!
ΩΡΑΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ, ΑΛΛΑ ΑΝ **ΟΛΟΙ** ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΠΑΡΟΥΜΕ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ ΤΟΝ **ΠΛΗΡΗ ΕΛΕΓΧΟ** ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑ! ΜΕΧΡΙ ΤΟΤΕ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΟΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ... ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥΤΗ, ΘΑ ΣΚΥΨΟΥΝ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗ ΣΤΟΡΓΗ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΗΣ ΥΑΙΝΑΣ
ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΕΧΩ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΤΕΙ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΔΟΞΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ! Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΨΑΡΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥΣ! ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΡΕΙΑ Η ΚΑΘΕ ΓΚΡΟΥΠΑ ΠΑΕΙ ΧΩΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥΣ ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΕΧΟΥΜΕ 500 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΟΛΗ! ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΟΜΩΣ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ...
ΜΟΝΟ ΕΝΩΜΕΝΟΙ **ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΕΤΕ!**

Κάθε Κυριακή στα...
Ιντερνετικά περίπτερα...

BABUSHKA

